

ส่วนที่ ๑

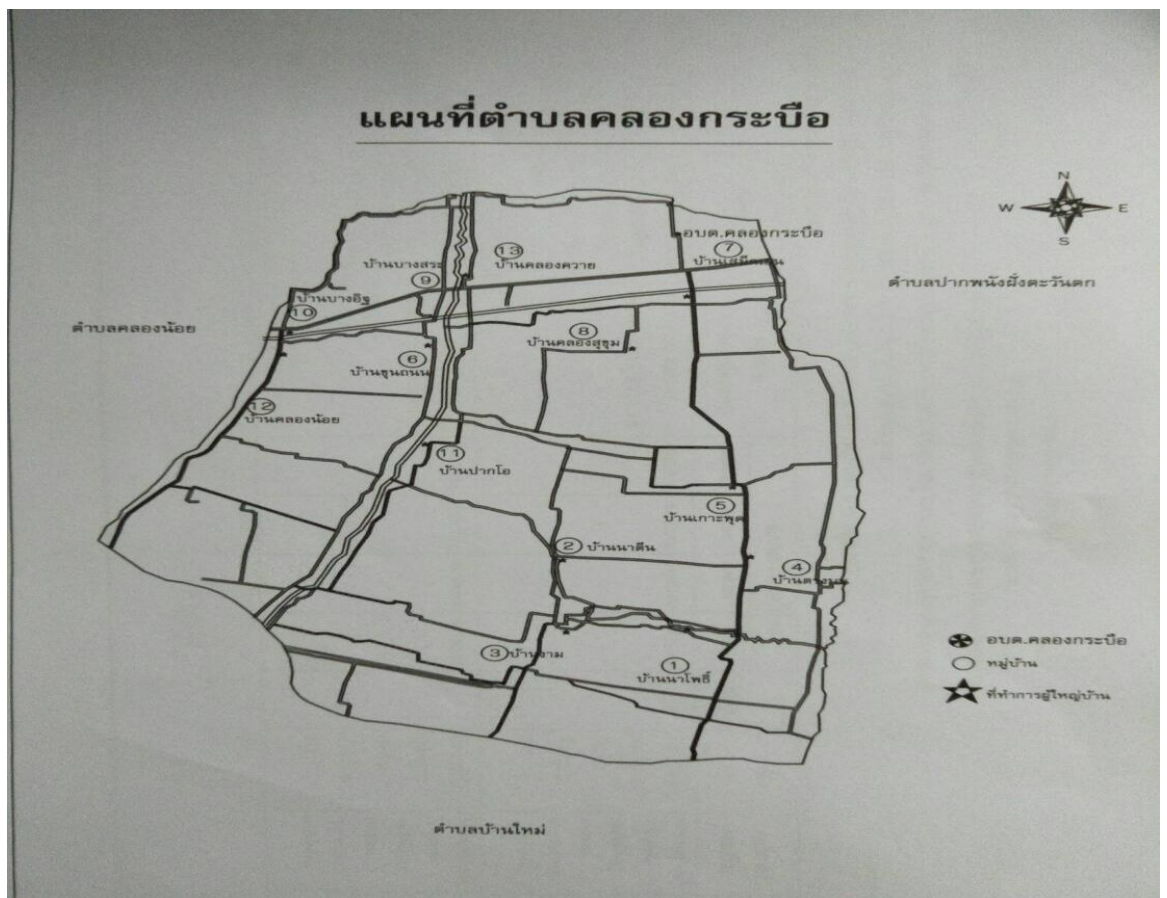
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ ตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๙,๘๖๒ ไร่ หรือประมาณ ๓๑.๗๘ ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอปากพนัง โดยมีระยะทางห่างจากอำเภอปากพนัง ประมาณ ๙ กิโลเมตร ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออกของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีระยะทางห่างจากศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช ประมาณ ๒๖ กิโลเมตร

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย (ลงวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙ เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลลำดับที่ ๗๐๑ จากจำนวนการจัดตั้งครั้งที่ ๒ รวม ๒,๑๔๓ แห่ง) ลงวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อบ้านปากพ่องฝั่งตะวันตก และตำบลคลองน้อย อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศใต้	ติดต่อบ้านใหม่ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันออก	ติดต่อบ้านหูล่อง อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันตก	ติดต่อบ้านตำบลคลองน้อย อำเภอปากพ่อง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ เป็นพื้นที่ราบลุ่มมีตึกชุก เหมาะแก่การทำ
การเกษตร ทำสวน ในฤดูฝนมีน้ำท่วมขัง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือตั้งอยู่ในเขตร้อน ฝั่งทะเลด้านตะวันออกของภาคใต้ มี
ลมทะเลพัดผ่านประจำ ทำให้อากาศไม่ร้อนจัดและหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ๒๘ องศาเซลเซียส มีลมมรสุม
ตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านประกอบกับตำบลคลองกระบือ อยู่ในเขตภูมิอากาศ
ร้อน แบ่งฤดูกาลได้ ๒ ฤดู คือ

ฤดูร้อน ช่วงระยะเวลาตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนเมษายน ของทุกปี
อากาศค่อนข้างร้อนตลอดฤดูกาล อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๗ องศาเซลเซียส

ฤดูฝนแบ่งออกเป็น ๒ ช่วง คือ

๑. ฤดูฝนระยะแรก ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม
ตะวันตกเฉียงใต้

๒. ฤดูฝนระยะที่สอง ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม ได้รับอิทธิพลจาก
ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีฝนตกหนักหนาแน่น

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินเหนียว พื้นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การปลูกข้าว ทำการเกษตร

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค เป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและแหล่งน้ำสร้าง
ขึ้นโดยองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่ เพื่อเพียงพอกับการอุปโภค
และบริโภคของประชาชน ดังนี้

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ , ลำคลอง ๑๔ แห่ง
- บึง , หนอง และอื่น ๆ ๒ แห่ง

แหล่งน้ำสร้างขึ้น

- บ่อบาดาล (บ่อน้ำโยก) ๓ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน ๒ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือไม่มีป่าไม้ แต่มีต้นไม้ที่ชาวบ้านปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้
ยืนต้น ผลัดใบ

๒. ด้านการเมือง การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลคลองกระปือ ประกอบด้วย จำนวนหมู่บ้าน ๑๓ หมู่บ้าน พื้นที่ทั้งหมด ๑๙,๘๖๒ ไร่

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ฝ่ายปกครอง	ตำแหน่ง
๑	บ้านงาม	นายประดิษฐ์ แดงเอียด	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑
๒	บ้านงาม (บ้านนาตืน)	นางเนียบ นนทังสี	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒
๓	บ้านงาม (บ้านนาตก)	นายสมศักดิ์ คงเมือง	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓
๔	บ้านตรงบน	นายเจริญ ปังเอี้ยน	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔
๕	บ้านเกาะพุด	นางชะอ่อน เดชศรี	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕
๖	บ้านหัวไทร	นายทวี สุขอินทร์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๖
๗	บ้านเสม็ดเอน	นายนิโรจน์ เอียดแก้ว	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗
๘	บ้านคลองสุขุม	นายสรพงศ์ หนูแก้ว	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๘
๙	บ้านบางสระ	นายวยากรณ์ บุญกาญจน์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๙
๑๐	บ้านบางอิฐ	นายคชายุทธ สุทธิรักษ์	กำนันตำบลคลองกระปือ
๑๑	บ้านปากโอ	นายวรรณชัย หนูเอียด	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑
๑๒	บ้านคลองน้อย	นายประโยชน์ จินดาวัฒน์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒
๑๓	บ้านคลองควาย	นายณรงค์ รัตนบันดาล	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๓

๒.๒ การเลือกตั้งท้องถิ่น

ข้อมูลการเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ ได้จัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ เนื่องจากคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้หมดวาระลง โดยแบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๑๓ เขต (ตามเขตหมู่บ้าน ๑๓ หมู่บ้าน)

ผู้มาใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ดังนี้

เขตเลือกตั้ง ที่	จำนวนผู้มีสิทธิ เลือกตั้ง	ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง		บัตรดี		บัตรเสีย		ผู้ไม่ประสงค์ ลงคะแนน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑	๙๘	๕๐	๕๑.๐๒	๔๕	๙๐	๒	๔	๓	๖
๒	๒๓๗	๑๘๕	๗๘.๐๖	๑๘๑	๙๗.๘๔	๓	๑.๖๒	๑	๐.๕๔
๓	๓๙๖	๒๙๗	๗๕.๙๙	๒๙๓	๙๘.๖๕	๔	๑.๓๕	๐	๐
๔	๒๔๑	๒๐๐	๘๒.๙๙	๑๙๘	๙๙	๑	๐.๕	๑	๐.๕
๕	๓๒๗	๒๖๖	๘๑.๓๔	๒๕๗	๙๖.๖๖	๗	๒.๖๓	๒	๐.๗๕
๖	๕๒๔	๓๘๖	๗๓.๖๖	๓๕๙	๙๓.๐๑	๒๑	๕.๔๔	๖	๑.๕๕
๗	๔๓๙	๓๒๔	๗๓.๘๐	๓๑๖	๙๗.๕๓	๖	๑.๘๕	๒	๐.๖๒
๘	๓๙๖	๒๖๙	๖๗.๙๓	๒๖๕	๙๘.๕๑	๔	๑.๕๑	๐	๐

เขตเลือกตั้ง ที่	จำนวนผู้มีสิทธิ เลือกตั้ง	ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง		บัตรดี		บัตรเสีย		ผู้ไม่ประสงค์ ลงคะแนน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๙	๖๑๐	๔๖๔	๗๖.๑๐	๔๕๗	๙๘.๕๐	๗	๑.๕๑	๐	๐
๑๐	๓๔๖	๒๕๒	๗๒.๘๓	๒๔๙	๙๘.๘๑	๓	๑.๒๐	๐	๐
๑๑	๒๕๖	๑๙๓	๗๕.๔๐	๑๘๗	๙๖.๙๐	๕	๒.๖๐	๑	๐.๕๒
๑๒	๔๗๑	๓๖๙	๗๘.๓๔	๓๖๗	๙๙.๔๖	๒	๐.๕๔	๐	๐
๑๓	๔๗๕	๓๒๐	๖๗.๓๗	๓๐๖	๙๕.๖๒	๑๐	๓.๑๒	๔	๑.๒๕
รวม	๔,๘๑๖	๓,๕๗๕	๗๔.๒๓	๓,๔๘๐	๙๗.๓๔	๗๕	๒.๐๙	๒๐	๐.๕๕

รายชื่อผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ดังนี้

ผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑. นายสนชัย	สังขศรี	ตำแหน่ง นายกอบต.คลองกระปือ
๒. นายสมจิต	อินทร์จันทร์	ตำแหน่ง รองนายกอบต.คลองกระปือ
๓. นายกิตติศักดิ์	ภู่อ้อย	ตำแหน่ง รองนายกอบต.คลองกระปือ
๔. นายสันติชัย	นาคคง	ตำแหน่ง เลขานุการนายกอบต.คลองกระปือ

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ และ เลขานุการสภา อบต. ประกอบด้วย

๑. นายอนุสรณ์	ศิริสมบัติ	ตำแหน่ง ประธานสภาอบต.คลองกระปือ
๒. นายมณูญ	มูลสิทธิ์	ตำแหน่ง รองประธานสภาอบต.
๓. นายวาณิชย์	จงคง	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๑
๔. นายแหว	ณ นคร	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๒
๕. นางวิภาดา	บัวทอง	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๒
๖. นายรัฐพล	คงเมือง	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๓
๗. นายจันทร์	หนูเอียด	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๓
๘. นายเสริม	นาคสิงค์	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๔
๙. นายพิชัย	ทองแก้ว	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๕
๑๐. นายสุพจน์	มาศศรี	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๕
๑๑. นายจตุรงค์	รักษาพล	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๖
๑๒. นายเพียร	คำพริก	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๖
๑๓. นายมาศ	สุวรรณแก้ว	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๗
๑๔. นายวิลาศ	สุวรรณสังข์	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๘
๑๕. นายเรวัฒน์	บุญโชติ	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๑๐
๑๖. นางประจวบ	พาสกล	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๑๑
๑๗. นายชีพ	คงกล้า	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๑๑
๑๘. นางละเวง	จันทร์ดำ	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๑๒
๑๙. นายประทีป	ชุมศรี	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๑๓
๒๐. นายฉัตรภาณุ	จินดาวงศ์	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๑๓
๒๑. นายธณกฤต	คงวารินทร์	ตำแหน่ง สมาชิกสภาอบต.หมู่ ๘
- เลขานุการสภาฯ

โดยในการเลือกตั้งท้องถิ่น ได้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ และตามคำสั่ง/ประกาศหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ดังนี้

๑. คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ (กรณีครบวาระ)

๒. ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๓. คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๒/๒๕๕๙ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวในกรณียุบสภาท้องถิ่น ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ (กรณียุบสภาท้องถิ่น)

ดังนั้น การเลือกตั้งท้องถิ่นที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการฯ โดยเคร่งครัด

๓.ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๖,๐๑๖ คน แยกเป็นชาย ๓,๐๐๕ คน หญิง ๓,๐๑๑ คน จำนวน ๑,๘๓๗ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๑๙,๘๖๒ ไร่

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	จำนวน (ครัวเรือน)
๑	บ้านงาม	๕๓	๕๕	๑๐๘	๓๔
๒	บ้านงาม (บ้านนาตื้น)	๑๒๙	๑๔๔	๒๗๓	๗๕
๓	บ้านงาม (บ้านนาตก)	๑๙๖	๑๖๐	๓๕๖	๘๙
๔	บ้านตรงบน	๑๔๙	๑๕๐	๒๙๙	๙๐
๕	บ้านเกาะพุด	๒๓๙	๒๔๑	๔๘๐	๑๓๕
๖	บ้านหัวไทร	๓๔๐	๓๖๕	๗๐๕	๒๐๘
๗	บ้านเสม็ดเอน	๒๘๑	๒๘๒	๕๖๓	๑๘๖
๘	บ้านคลองสุขุม	๒๖๕	๒๓๐	๔๙๕	๑๗๒
๙	บ้านบางสระ	๓๘๑	๓๙๘	๗๗๙	๒๖๓
๑๐	บ้านบางอิฐ	๒๑๘	๒๒๑	๔๓๙	๑๒๙
๑๑	บ้านบางไธ	๑๖๖	๑๗๕	๓๔๑	๙๙
๑๒	บ้านคลองน้อย	๓๐๗	๒๙๑	๕๙๘	๑๘๑
๑๓	บ้านคลองควาย	๒๘๑	๒๙๙	๕๘๐	๑๗๖
		๓,๐๐๕	๓,๐๑๑	๖,๐๑๖	๑,๘๓๗

ที่มา : ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน (วันที่ มกราคม ๒๕๖๒) สำนักงานทะเบียนอำเภอปากพนัง

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ข้อมูลอายุและจำนวนประชากรในพื้นที่ตำบลคลองกระปือ จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน จำแนกตามช่วงอายุแบบสากล ดังนี้

ช่วงอายุ	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม
๑๐๑ ปี ขึ้นไป	๑	๔	๕
๙๖-๑๐๐ ปี	๕	๖	๑๑
๙๑-๙๕ ปี	๑๒	๒๓	๓๕
๘๖-๙๐ ปี	๒๕	๕๘	๘๓
๘๑-๘๕ ปี	๗๗	๙๘	๑๗๕
๗๖-๘๐ ปี	๘๑	๑๒๘	๒๐๙
๗๑-๗๕ ปี	๑๐๕	๑๓๔	๒๓๙
๖๖-๗๐ ปี	๑๐๗	๑๔๓	๒๕๐
๖๑-๖๕ ปี	๑๔๒	๑๕๖	๒๙๘
๕๖-๖๐ ปี	๑๖๑	๑๘๑	๓๔๒
๕๑-๕๕ ปี	๒๐๑	๒๒๔	๔๒๕
๔๖-๕๐ ปี	๒๒๒	๒๒๒	๔๔๔
๔๑-๔๕ ปี	๒๔๙	๒๓๘	๔๘๗
๓๖-๔๐ ปี	๒๗๖	๒๒๐	๔๙๖
๓๑-๓๕ ปี	๒๑๖	๑๘๘	๔๐๔
๒๖-๓๐ ปี	๒๓๐	๒๐๓	๔๓๓
๒๑-๒๕ ปี	๒๑๑	๒๐๖	๔๑๗
๑๖-๒๐ ปี	๒๐๕	๑๖๘	๓๗๓
๑๑-๑๕ ปี	๑๑๕	๑๔๖	๒๖๑
๖-๑๐ ปี	๑๔๘	๑๓๘	๒๘๖
๑-๕ ปี	๑๔๒	๑๑๖	๒๕๘
น้อยกว่า ๑ ปี	๒๓	๒๘	๕๑
รวม	๓,๐๐๕	๓,๐๑๑	๖,๐๑๖

(ข้อมูลที่มา : ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน (วันที่ มกราคม ๒๕๖๒) สำนักงานทะเบียนอำเภอปากพนัง

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ ด้านการศึกษา ประกอบด้วยสถานศึกษา ๖ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง ดังนี้

(๑) โรงเรียนวัดสุขุม เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ ๖ มีบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

นายสมชัย ช่วยทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุขุม

- ครู , อาจารย์	จำนวน	๖ คน
- นักเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน	๓๖ คน
- นักเรียนระดับอนุบาล	จำนวน	๘ คน

(๒) โรงเรียนวัดฝ้าพระบาทราษฎร์บำรุง เป็นโรงเรียนขยายเขตโอกาสเพียงแห่งเดียวในตำบลคลองกระปือ เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง มัธยมศึกษาตอนต้น มีบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

นายธีระ หมวดจันทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดฝ้าพระบาทราษฎร์บำรุง

- ครู , อาจารย์	จำนวน	๙ คน
- นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวน	๑๕ คน
- นักเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน	๓๒ คน
- นักเรียนระดับอนุบาล	จำนวน	๗ คน

(๓) โรงเรียนวัดบ้านงาม เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ ๖ มีบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

นายสุจินต์ กิตติบงกช ครูชำนาญการ รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านงาม

- ครู , อาจารย์	จำนวน	๓ คน
- นักเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน	๑๙ คน
- นักเรียนระดับอนุบาล	จำนวน	๕ คน

(๔) โรงเรียนวัดสามแพรก เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ ๖ มีบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

นายสุเทพ ชุมศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสามแพรก

- ครู , อาจารย์	จำนวน	๔ คน
- นักเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน	๓๕ คน
- นักเรียนระดับอนุบาล	จำนวน	๑๒ คน

(๕) โรงเรียนวัดตรงบน เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ ๖ มีบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

นายธวัชชัย เพชรศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดตรงบน

- ครู , อาจารย์	จำนวน	๔ คน
- นักเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน	๓๐ คน
- นักเรียนระดับอนุบาล	จำนวน	๕ คน

(๖) โรงเรียนวัดมหินสธาราม เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ ๖ มีบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

นายสวาท วงศ์ช่วย ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดมหินสธาราม

- ครู , อาจารย์	จำนวน	๓ คน
- นักเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน	๒๒ คน
- นักเรียนระดับอนุบาล	จำนวน	๖ คน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในตำบลคลองกระปือ มี ๒ แห่ง

(๑) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ

- เด็กนักเรียน	จำนวน	๔๑ คน
- ครู คศ.๑	จำนวน	- คน
- ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก	จำนวน	๒ คน

(๒) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดตรงบน

- เด็กนักเรียน	จำนวน	๒๗ คน
- ครู คศ.๑	จำนวน	๑ คน
- ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก	จำนวน	๑ คน

(ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒)

-ในพื้นที่มีศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.ตำบลคลองกระปือ) จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๒ บ้านนาติน ตำบลคลองกระปือ

สถาบันหรือองค์กรทางศาสนา มีวัด รวม ๖ แห่ง ๑ สำนักปฏิบัติธรรม ได้แก่

๑. วัดสุขุม
๒. วัดมหินสธาราม
๓. วัดสามแพรก
๔. วัดบ้านงาม
๕. วัดฝ่าพระบาทราชภุมรินทร์บำรุง
๖. วัดตรงบน
๗. สำนักปฏิบัติธรรมวัดป่ากายแก้ว

๔.๒ ด้านการสาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านตรงบน ให้บริการด้านสาธารณสุขพื้นฐานแก่ประชาชน ๖ หมู่บ้าน คือ บ้านงาม หมู่ที่ ๑ , บ้านนาติน หมู่ที่ ๒ , บ้านนาตก หมู่ที่ ๓ , บ้านตรงบน หมู่ที่ ๔ , บ้านเกาะพุด หมู่ที่ ๕ และบ้านบางโอ หมู่ที่ ๑๑ มีบุคลากรประจำ ดังนี้

นางนิวรรณ์ แซ่ค่าง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านตรงบน

๑. นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	จำนวน	๑ คน
๒. พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	จำนวน	๑ คน
๓. เจ้าพนักงานสาธารณสุข	จำนวน	- คน
๔. ลูกจ้างชั่วคราว	จำนวน	๑ คน

๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบางสระ ให้บริการด้านสาธารณสุขพื้นฐาน แก่ประชาชน ๗ หมู่บ้าน คือ บ้านหัวไทร หมู่ที่ ๖ , บ้านเสม็ดเอน หมู่ที่ ๗ , บ้านคลองสุขุม หมู่ที่ ๘ , บ้านบางสระ หมู่ที่ ๙ , บ้านบางอิฐ หมู่ที่ ๑๐ , บ้านคลองน้อย หมู่ที่ ๑๒ และบ้านคลองควาย หมู่ที่ ๑๓ มีบุคลากรประจำ ดังนี้

นายพิชัย เติตรธรรมปรากร ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบางสระ

๑. นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	จำนวน ๑ คน
๒. พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	จำนวน ๑ คน
๓. ลูกจ้างชั่วคราว	จำนวน ๒ คน

- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ๑๐๐ %

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลคลองกระป้อมมีหน่วยงานองค์กร และศูนย์ปฏิบัติการด้านความรักษาความปลอดภัยและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ประกอบด้วย

- ป้อมยามที่ปักสายตรวจประจำตำบลคลองกระป้อม จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๓ บ้านคลองควาย
- ศูนย์อปพร.ต.คลองกระป้อม จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์ปฏิบัติการกู้ชีพ - กู้ภัย อบต.คลองกระป้อม จำนวน ๑ แห่ง

๔.๔ ยาเสพติด

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อม จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อม (ศป.ปส.อบต.คลองกระป้อม) เป็นหน่วยงานสนับสนุนช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ บูรณาการภาคีเครือข่ายร่วมกับ สถานีตำรวจภูธรอำเภอปากพนัง ปกครองอำเภอปากพนัง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคลองกระป้อม หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดภาคประชาชนตำบลคลองกระป้อม ฝ่ายปกครองตำบลคลองกระป้อม และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ตำบลคลองกระป้อม ในการออกพื้นที่เฝ้าระวังป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ พบว่าปัญหายาเสพติดทุกหมู่บ้านยังมีเสพยาเสพติด ซึ่งฝ่ายทุกองค์กรจะต้องช่วยกันดูแล เฝ้าระวัง สอดส่อง การแก้ไขปัญหายาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ เป็นอำนาจหน้าที่ของอำเภอ ตำรวจ ฝ่ายปกครอง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมให้ความร่วมมือในการสนับสนุนช่วยเหลือ อำนาจความสะอาดการปฏิบัติหน้าที่ของทุกภาคส่วนเสมอมา

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อม ให้บริการสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานงานจัดทำบัตรผู้พิการ
๔. ให้บริการรถกู้ชีพ-กู้ภัย กับประชาชนเจ็บไข้-ป่วย ในพื้นที่ตำบลคลองกระป้อม โดยให้บริการตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง โทรศัพท์ ๐๙๓-๗๕๐๖๘๖๔
๕. ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ยากไร้ในตำบลคลองกระป้อม
๖. ช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ

ฯลฯ

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ มีเส้นทางการคมนาคมที่ใช้เป็นเส้นทางหลักในการสัญจรไปมา ระหว่างตำบลคลองกระปือกับที่ว่าการอำเภอปากพนัง คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑๓ ซึ่งตัดผ่านหมู่ที่ ๗,๘,๙ และ ๑๐ ในแนวทิศตะวันออก – ตะวันตก และติดต่อกับตำบลคลองน้อยและตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก โดยมีถนนในระดับต่างๆ ตามโครงการกำหนดระบบถนนภายในชุมชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดแบ่งประเภท หน้าที่การใช้อย่าง และทำให้บริการโดยจัดระบบถนนเชื่อมโยงโครงข่ายในระบบตำบลและหมู่บ้าน ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัยในการคมนาคมติดต่อประชาชน ประกอบด้วย

๑. ระดับอำเภอมีเส้นทางหลักที่สำคัญ ๑ สาย ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑๓ นครศรีธรรมราช - ปากพนัง การเดินทางติดต่อบนเส้นทางสายนี้ มีรถโดยสารประจำทางและรถรับจ้างใช้ในการเดินทาง

๒. ระดับตำบล มีเส้นทางสำคัญ ๓ สาย ได้แก่

- ทางหลวงชนบทสายเสม็ดเอน - บางกระ
- ทางหลวงชนบทสายบางสระ - เกาะรัง
- ทางหลวงชนบทสายคลองน้อย - หัวป่าขลุ

และเส้นทางการคมนาคมภายในตำบล เชื่อมระหว่างหมู่บ้าน รวมทั้งเส้นทางเข้าสู่พื้นที่ทำการเกษตรกรรม มีถนนคสล. ถนนหินคลุก ถนนดิน ตัดผ่าน

- ถนนลาดยาง ๖ สาย
- ถนนคอนกรีต ๒๔ สาย
- ถนนหินคลุก /ลูกรัง ๓๙ สาย
- ถนนดิน ๒ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชากรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ มีกระแสไฟฟ้าใช้ไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน แต่ยังไม่ครบทุกครัวเรือน และมีการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะครบทุกหมู่บ้าน แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

๕.๓ การประปา

ประชากรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค จากระบบน้ำประปายังไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน มีหมู่ที่มีน้ำประปาใช้ทั้งหมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๖,๗,๙,๑๐ และหมู่ที่ ๑๓ และ หมู่ที่ ๘ มีน้ำประปาใช้เพียงบางส่วน และ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๑๑,๑๒ ใช้ระบบประปาหมู่บ้าน ส่วนที่เหลือไม่มีน้ำประปาใช้ซึ่งปัจจุบันนี้มีปัญหาจากการขาดแคลนน้ำใน ฤดูแล้งเนื่องจากแหล่งน้ำดิบใต้ดินมีระดับต่ำลง

๕.๔ โทรศัพท์

ในพื้นที่ตำบลคลองกระปือทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ AIS TRUE DTAC ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเชื่อมโยงเครือข่ายอย่างกว้างขวาง ระบบการสื่อสารรวดเร็ว และมีจุดบริการอินเทอร์เน็ตตำบลจำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์อำเภอปากพนัง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือมีพื้นที่โดยประมาณ ๓๑.๗๘ กิโลเมตร หรือคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ ๑๙,๘๖๒ ไร่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ ๗๐ เช่น การทำนา การทำไร่นาสวนผสม ไม้ผลไม้ยืนต้นที่ปลูก ประเภท ส้มโอ มะนาว มะพร้าว ปาล์ม สน การทำสวนผัก ประเภท ผักคะน้า ผักชี แตงกวา พักทอง โดยแบ่งเป็นพื้นที่ทำการเกษตรดังนี้

พื้นที่ทำการเกษตร	จำนวน ๑๓,๙๑๗	ไร่
พื้นที่ทำนา	จำนวน ๑๑,๑๐๖	ไร่
พื้นที่ปลูกส้มโอ	จำนวน ๒๐๐	ไร่
พื้นที่ปลูกผัก	จำนวน ๓๑๖	ไร่
พื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ	จำนวน ๒,๒๙๕	ไร่
พื้นที่สาธารณะและพื้นที่ของการประปา	จำนวน ๔๕๘	ไร่
พื้นที่อยู่อาศัย	จำนวน ๕,๔๘๗	ไร่

๖.๒ การประมง

ตำบลคลองกระปือ อาชีพทางด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงกุ้ง การเลี้ยงปลาน้ำจืด ประเภท ปลาตูก ปลาหมอ ปลานิล

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลคลองกระปือ มีการประกอบอาชีพในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระปือ เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

อู่ซ่อมรถยนต์	๓	แห่ง
ร้านซ่อมรถยนต์	๓	แห่ง
ร้านเสริมสวย	๕	แห่ง
ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์	๔	แห่ง
ร้านค้า	๓๔	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว

๖.๖ อุตสาหกรรม

เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ตำบลคลองกระปือส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการประกอบอุตสาหกรรมต่างๆ ในพื้นที่แต่อย่างใด

ปั้มน้ำมัน	จำนวน ๓	แห่ง
โรงน้ำแข็ง	จำนวน ๑	แห่ง
ร้านค้า	จำนวน ๓๔	แห่ง
โรงแรม	จำนวน ๒	แห่ง
ร้านตัดผม	จำนวน ๕	แห่ง
ร้านเชื่อมเหล็ก	จำนวน ๑	แห่ง

ร้านซ่อม	จำนวน	๗	แห่ง
บ้านเช่า	จำนวน	๑๓	แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

๑. โรงผลิตน้ำดื่ม	จำนวน	๑	แห่ง
๒. ร้านค้าชุมชน	จำนวน	๓๔	แห่ง
๓. ปั้มน้ำมันหยอดเหรียญ	จำนวน	๓	แห่ง
๔. ร้านซ่อมรถยนต์	จำนวน	๓	แห่ง
๕. ร้านซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	จำนวน	๔	แห่ง
๕. ร้านเสริมสวย	จำนวน	๔	แห่ง
๖. ร้านค้าวัสดุก่อสร้าง	จำนวน	-	แห่ง
๗. โรงรับซื้อของเก่า	จำนวน	๑	แห่ง
๘. โรงผลิตน้ำดื่มชุมชน	จำนวน	๓	แห่ง
๙. โรงน้ำแข็ง	จำนวน	๒	แห่ง
๑๐. โรงขนมจีน	จำนวน	๒	แห่ง

กลุ่มอาชีพ

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีการรวมกลุ่ม เช่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเศรษฐกิจชุมชน เป็นต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น โดยแต่ละกลุ่มต้องร่วมกันดำเนินการกิจกรรมให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม กลุ่มต่างๆ ที่เกิดจากการรวมกลุ่มของประชาชน เช่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มธนาคารหมู่บ้านสุขุมพัฒนาสามัคคี หมู่ที่ ๖ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงสุกรเสม็ดเอน หมู่ที่ ๗ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงโคริมคลองสุขุม หมู่ที่ ๘ กลุ่มเย็บผ้าสำเร็จรูป หมู่ที่ ๙ กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง หมู่ที่ ๙ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านรักษาดิสามัคคี หมู่ที่ ๙ กลุ่มสตรีอาสาพัฒนา หมู่ที่ ๑๐ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนส่งเสริมอาชีพสตรีบ้านบางอิฐ หมู่ที่ ๑๐ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปพริกมหัสตราสามัคคี หมู่ที่ ๑๐ กลุ่มสตรีอาสาพัฒนา หมู่ที่ ๑๒ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงโคพื้นเมืองบ้านคลองควาย หมู่ที่ ๑๓ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์บ้านคลองควาย หมู่ที่ ๑๓ กลุ่มชานา กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน เป็นต้น

๖.๘ แรงงาน

เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลคลองกระปือประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่นทำนา ดังนั้นแรงงานส่วนใหญ่มาจากประชาชนในพื้นที่ตำบลคลองกระปือและประชาชนบางส่วนประกอบอาชีพรับจ้างเป็นแรงงานอยู่ต่างพื้นที่

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ หมู่ที่ ๑-๑๓ นับถือศาสนาพุทธ ศาสนสถาน วัด มีจำนวน ๖ วัด ๑ สำนักปฏิบัติธรรม ได้แก่

๑. วัดบ้านงาม	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านงาม
๒. วัดตรงบน	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านตรงบน

๓. วัดสุขุม	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านหัวไทร
๔. วัดป่าพระบาทราชภัฏบุรีรัมย์	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ บ้านคลองสุขุม
๕. วัดสามแพรก	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ บ้านบางสระ
๖. วัดมทิสรราราม	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ บ้านบางอิฐ
๗. สำนักปฏิบัติธรรมวัดป่ากายแก้ว	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ บ้านบางอิฐ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลคลองกระปือ มีการจัดกิจกรรมงานประเพณีเป็นประจำทุกปี ได้แก่

- ประเพณีวันสงกรานต์(รดน้ำขอพร)
- เทศกาลวันขึ้นปีใหม่
- งานประเพณีบุญเดือนสิบ
- งานชักพระ
- การแข่งขันกีฬาตำบล (สากล , พื้นบ้าน), ประเพณีสงกรานต์
- แห่เทียนเข้าพรรษา
- เวียนเทียนวันสำคัญ (วันมาฆบูชา , วันอาสาฬหบูชา , วันวิสาขบูชา)
- งานอุปสมบท
- งานมงคลสมรส ฯลฯ

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่น คือ การรักษาโรคสมัยโบราณ ได้แก่ หมอพื้นเริ่มหมอน้ำมัน เช่น แขนขาหัก

ภาษาถิ่น การใช้ภาษาสื่อความหมายในท้องถิ่น ภาษาใต้
องค์กรชุมชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน

- อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.)
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
- อาสาสมัครชุมชน(อช.)
- กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
- กลุ่มแม่บ้าน
- กลุ่มองค์กรต่างๆ

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ

- ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง
- ขนมขี้มอด
- ข้าวยา
- พริกป่น
- กล้วยตากพลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น ฯลฯ

๘.ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ น้ำที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน น้ำบาดาล และน้ำดิบจากแหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่ตำบลคลองกระปือ ดังนี้

- ลำคลอง มีจำนวน ๑๒ สาย มีน้ำไหลผ่านทำให้สามารถประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม ได้แก่
- ๑. คลองสุขุม หมู่ที่ ๖ ,๗,๘,๑๐,๑๑ และ หมู่ที่ ๑๒
- ๒. คลองเกาะพุด หมู่ที่ ๔,๕ และหมู่ที่ ๑๑

๓. คลองหัวไทร หมู่ที่ ๖,๘ และหมู่ที่ ๑๑
๔. คลองปากมาบ หมู่ที่ ๖
๕. คลองบางสระ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๑๑
๖. คลองลัด หมู่ที่ ๔, ๕,๘ และ หมู่ที่ ๑๑
๗. คลองตรงบน หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๕
๘. คลองนาโพธิ์ หมู่ที่ ๑,๒และ หมู่ที่ ๓
๙. คลองบางไทร หมู่ที่ ๙,๑๐ และ หมู่ที่ ๑๒
๑๐. คลองควาย หมู่ที่ ๑๓
๑๑. คลองสามแพรก หมู่ที่ ๙,๑๓
๑๒. คลองบางลึก หมู่ที่ ๑๓
 - ปรปะปาหมู่บ้าน จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่
 ๑. บ้านตรงบน หมู่ ๔ จำนวน ๑ แห่ง
 ๒. บ้านคลองน้อย หมู่ ๑๒ จำนวน ๑ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือไม่มีป่าไม้ส่วนมากจะเป็นไม้ที่ปลูกเอง

๘.๓ ภูเขา

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากแหล่งธรรมชาติใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ ต้องอาศัย การขยายเขตน้ำประปาให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนการก่อสร้างระบบประปา หมู่บ้าน วางท่อประปา เพื่อใช้ในการอุปโภค - บริโภคการขุดลอกคลองธรรมชาติเพื่อเพิ่มพื้นที่ในการกักเก็บน้ำ การขุดลอกคลองระบายน้ำ และส่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการ ปัญหาด้านขยะ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ ยังไม่มี ที่ดินสำหรับทิ้งขยะเป็นของตนเอง ได้ใช้บริการการกำจัดขยะที่เทศบาลเมืองปากพอง และประชาชนบางส่วนอาศัย วิธีการฝังกลบและเผาทำลายในที่กลางแจ้ง ในการแก้ไขปัญหา โดยจัด รมรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นให้มีความรู้เรื่อง การบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ และไม่ทิ้งขยะในแม่น้ำลำคลอง ริมถนนสาธารณะช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ให้ตำบลคลองกระปือให้น่าอยู่

ตำบลคลองกระปือ ประกอบอาชีพทางการเกษตร และปลูกพืชอายุสั้น โดยปลูกพืชหมุนเวียน ทำให้ดินไม่เสื่อมคุณภาพ ใช้ปุ๋ยชีวภาพ ทำให้พืชผลทางการเกษตรได้ผลผลิตดี และ ปรับปรุงภูมิทัศน์ริมถนน สาธารณะเพิ่มพื้นที่สีเขียวรอบตำบลคลองกระปือให้มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์ รวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของตำบล ให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นตำบลน่าอยู่ ฯลฯ

๙. ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๙.๑ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๑ บ้านงาม ตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ่ง

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...๓๐... ครัวเรือน ...๕๒๐... ไร่	...๗๐... กก./ไร่	...๕,๐๐๐... บาท/ไร่	...๖,๕๐๐... บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวนปาล์มน้ำมัน	...๖... ครัวเรือน ...๑๐๐... ไร่	...๑,๕๐๐... กก./ ไร่	...๗,๕๐๐... บาท/ไร่	...๑๕,๐๐๐... บาท/ ไร่
	สวนมะพร้าว	...๓๐... ครัวเรือน ...๘๐... ไร่	...๑,๕๐๐... กก./ ไร่	...๗,๕๐๐... บาท/ไร่	...๑๕,๐๐๐... บาท/ ไร่
	สวนมะนาว	...๕... ครัวเรือน ...๕... ไร่	...๒,๐๐๐... กก./ ไร่	...๕,๐๐๐... บาท/ไร่	...๓,๐๐๐... บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ อื่นๆ โปรดระบุ ๑) พืชผัก	...๑๕... ครัวเรือน กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... ไร่ ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	 ครัวเรือน ไร่			
๔) อื่นๆ	☒ อื่นๆ โปรดระบุ ...พื้นที่อื่น ๆ..... ครัวเรือน ...๑๕๐... ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๒ (บ้านนาติน)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...๓๐... ครัวเรือน ...๕๐๐... ไร่	...๕๕๐... กก./ ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่	๖,๕๐๐ บาท/ไร่
	☒ นอกเขต ชลประทาน	...๒๐... ครัวเรือน ...๓๕๐... ไร่	...๒๐๐... กก./ ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวน...ปาล์มน้ำมัน.....	...๘... ครัวเรือน ...๑๕๐... ไร่	๑๐๐ กก./ไร่	๕๘,๐๐๐ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวน..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวน..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ๑) ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๓ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๓ (บ้านนาตก)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...๖๐.. คร้วเรือน ..๑,๘๙๐....ไร่	...๕๐.. กก./ ไร่	...๔,๐๐๐..บาท/ ไร่	..๕,๕๐๐.. บาท/ ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทานคร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวนพริก	..๒๑. คร้วเรือน ..๓๐.. ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนปาล์ม	..๑๑. คร้วเรือน ..๕๐.. ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนปาล์ม	..๑๑. คร้วเรือน ..๕๐.. ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนมะนาว	..๕.... คร้วเรือน ...๔.... ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนมะพร้าว	..๗๑. คร้วเรือน ..๑๐๐.. ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยคร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพดคร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลังคร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ				
	๑) ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๔ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๔ (บ้านตรงบน)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	..๑๘.. ครัวเรือน ..๒๘๐.. ไร่	..๕.๕๐.. กก./ ไร่	..๓,๐๐๐.. บาท/ไร่	..๓,๕๗๕.. บาท/ ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวนพริก	..๑๕.. ครัวเรือน ..๘๐.. ไร่	..๕๐๐.. กก./ ไร่	..๕,๐๐๐.. บาท/ไร่	..๓๐,๐๐๐.. บาท/ ไร่
	สวนปาล์ม	..๑๒.. ครัวเรือน ..๒๕๐.. ไร่	..๑,๐๐๐.. กก./ ไร่	..๑,๕๐๐.. บาท/ไร่	..๔,๕๐๐.. บาท/ไร่
	สวนมะพร้าว	..๑๕.. ครัวเรือน ..๑๕๐.. ไร่	..๓๐๐.. กก./ ไร่	..๘๐๐.. บาท/ไร่	..๑,๘๐๐.. บาท/ไร่
	สวนผัก	..๙.. ครัวเรือน ..๓๑.. ไร่	..๗๐๐.. กก./ ไร่	..๑,๕๐๐.. บาท/ไร่	..๓,๕๐๐.. บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ				
	๑) ครั้วเรือ ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... ครั้วเรือ ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครั้วเรือ ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๕ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๕ (บ้านเกาะพุด)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...๑๖... ครั้วเรือ ...๒๕๓... ไร่	...๘๐๐... กก./ ไร่	...๕,๐๐๐... บาท/ไร่	...๖,๒๐๐... บาท/ ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน ครั้วเรือ ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวนปาล์ม	...๒๗ ครั้วเรือ ...๒๕๐... ไร่	...๕๐๐... กก./ ไร่	...๑,๐๐๐... บาท/ไร่	...๒,๕๐๐... บาท/ ไร่
	สวนมะพร้าว	...๘๐ ครั้วเรือ ...๒๘๐... ไร่	...๒๐๐... กก./ ไร่	...๑,๐๐๐... บาท/ไร่	...๑,๖๐๐... บาท/ไร่
	สวนมะนาว	...๗... ครั้วเรือ ...๑๖... ไร่	...๓๐... กก./ ไร่	...๑,๐๐๐... บาท/ ไร่	...๑,๕๐๐... บาท/ ไร่
	สวน..... ครั้วเรือ ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย ครั้วเรือ ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด ครั้วเรือ ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง ครั้วเรือ ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ				
	๑) ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๖ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๖ (บ้านคลองหัวไทร)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	..๑๒ ครั้วเรื่อน ..๑๕๐ ไร่	..๖๐๐ กก./ ไร่	..๔,๐๐๐ บาท/ไร่	..๔,๒๐๐ บาท/ ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวนปาล์ม	..๓๖ ครั้วเรื่อน ..๔๖๕ ไร่	..๕๐๐ กก./ ไร่	..๑,๒๐๐ บาท/ไร่	..๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	สวนมะพร้าว	..๘๐ ครั้วเรื่อน ..๔๐ ไร่	..๘๐ กก./ไร่	..๓๐๐ บาท/ไร่	..๘๐๐ บาท/ไร่
	สวนพริก	..๑๒ ครั้วเรื่อน ..๘๐ ไร่	๑,๓๐๐ กก./ ไร่	..๕,๐๐๐ บาท/ไร่	..๕,๕๐๐ บาท/ไร่
	สวน..... ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
	☐ ไร่มันสำปะหลังคร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ				
	๑) คร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... คร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุคร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๘.๗ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๗ (บ้านเสม็ดเอน)

สรุปภาพรวมหมู่ที่ ๑-๑๓ ตำบลคลองกระป้อ อำเภopakพนังจังหวัดนครศรีธรรมราช

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...๔...คร้วเรือน ...๘๐...ไร่	...๔๐๐... กก./ ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๖,๘๐๐... บาท/ ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทานคร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวนมะพร้าว	...๒๑ คร้วเรือน ...๓๐... ไร่	...๘๐... กก./ ไร่	...๘๐๐...บาท/ไร่	...๘๐๐...บาท/ไร่
	สวนปาล์ม	...๓... คร้วเรือน ...๑๘... ไร่	...๗๐๐...กก./ ไร่	...๒,๐๐๐...บาท/ ไร่	...๗,๐๐๐...บาท/ ไร่
	สวนกล้วย	...๑๐ คร้วเรือน ไร่ กก./ไร่	...๑,๘๐๐... บาท/ไร่	...๑,๘๐๐...บาท/ไร่
	สวนพริก,พืช,ผัก	...๑๒ คร้วเรือน ...๑๐... ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยคร้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
	☐ ไร่ข้าวโพดคริวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลังคริวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ				
	๑) คริวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... คริวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุคริวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๘ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๘ (บ้านคลองสุขุม)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	..๑๕ คริวเรือน ..๒๕๐..ไร่	..๖๐๐..กก./ ไร่	..๔,๐๐๐..บาท/ไร่	..๖,๐๐๐.. บาท/ ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน คริวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวนปาล์ม	..๖๐ คริวเรือน ..๓๐๐..ไร่	..๔๒๐..กก./ ไร่	..๓,๐๐๐.. บาท/ไร่	..๑,๘๐๐.. บาท/ ไร่
	สวนมะพร้าว	..๑๒ คริวเรือน ..๕๐.. ไร่	..๒๕๐.. กก./ ไร่	..๘๐๐..บาท/ไร่	..๑,๕๐๐.. บาท/ ไร่
	สวน..... คริวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวน.....คริวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ๑) ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๙ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๙ (บ้านบางสระ)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ นอกเขต ชลประทาน	..๗... ครั้วเรื่อน ..๘๗... ไร่	..๘๐๐... กก./ ไร่	..๒,๕๐๐... บาท/ไร่	..๕,๒๐๐... บาท/ ไร่
๒) ทำสวน	สวนมะพร้าว	..๓๔ ครั้วเรื่อน ..๗๐... ไร่	..๑๒๕... กก./ ไร่	..๕๐๐... บาท/ไร่	..๓,๓๐๐... บาท/ ไร่
	สวนปาล์ม	..๕... ครั้วเรื่อน ..๑๓๐... ไร่	..๔๐๐... กก./ ไร่	..๑,๕๐๐... บาท/ไร่	..๑,๘๕๐... บาท/ ไร่
	สวน..... ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวน..... ครั้วเรื่อน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย ครั้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด ครั้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง ครั้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ๑) ครั้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... ครั้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครั้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๑๐ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๑๐ (บ้านบางอิฐ)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน ครั้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน ครั้วเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวนปาล์ม	...๖... ครั้วเรือน ...๕๕... ไร่	...๓๐๐... กก./ ไร่	...๑,๒๐๐... บาท/ไร่	...๑,๕๐๐... บาท/ไร่
	สวนมะพร้าว	...๑๒ ครั้วเรือน ...๗๗... ไร่	...๑๐๐... ผล/ ไร่	...๒๕๐... บาท/ไร่	...๑,๐๐๐... บาท/ไร่
	สวนส้มโอ	...๑... ครั้วเรือน ...๑๒... ไร่	...๕๐๐... กก./ ไร่	...๖๐๐... บาท/ไร่	...๔,๐๐๐... บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวนผสม	...๑๑ ครัวเรือน ...๖๗ ไร่	...๑๕๐...กก./ ไร่	...๔๕๐... บาท/ไร่	...๑,๐๐๐๐...บาท/ ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพดครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลังครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ อื่นๆ โปรดระบุ ๑) ..พริกชี้หนู..... ๒)...ผักคะน้า.....	...๑...ครัวเรือน ...๕... ไร่ ...๑... ครัวเรือน ...๓... ไร่	...๗๐๐... กก./ ไร่ ...๑,๐๐๐...กก./ ไร่	...๑,๒๐๐... บาท/ ไร่ ...๒,๐๐๐...บาท/ไร่	...๑,๗๕๐...บาท/ไร่ ...๖,๐๐๐...บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๑๑ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๑๑ (บ้านบางโอ)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...๑๖...ครัวเรือน ...๒๕๙...ไร่	...๘๐๐... กก./ ไร่	...๔,๐๐๐...บาท/ไร่	...๔,๕๐๐... บาท/ ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทานครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวน.....ปาล์ม.....	...๒๒...ครัวเรือน ...๒๒๓... ไร่	...๒๕๐... กก./ ไร่	...๗๕๐...บาท/ไร่	...๑,๒๕๐...บาท/ ไร่
	สวน.....มะพร้าว.....	...๗... ครัวเรือน ...๒๑... ไร่	...๒๕๐...ผล/ ไร่	...๕๐๐... บาท/ไร่	...๒,๕๐๐...บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวน.....คร้าวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวน.....คร้าวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยคร้าวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพดคร้าวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลังคร้าวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ๑) ๒)..... คร้าวเรือน ไร่ คร้าวเรือน ไร่ กก./ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุคร้าวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๑๒ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๑๒ (บ้านคลองน้อย)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	..๒๐..คร้าวเรือน ..๓๗๕..ไร่	..๗๐๐.. กก./ ไร่	..๔,๐๐๐..บาท/ไร่	..๔,๙๐๐.. บาท/ ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทานคร้าวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวน.....ปาล์ม.....	..๓๗..คร้าวเรือน ..๕๘๓.. ไร่	..๓๕๐.. กก./ ไร่	..๑,๘๐๐..บาท/ไร่	..๑,๗๕๐..บาท/ไร่
	สวน.....มะพร้าว.....	..๑๙ คร้าวเรือน ..๑๓๐..ไร่	..๑๐๐..ผล/ ไร่	..๘๐๐..บาท/ไร่	..๘๐๐..บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวน.....ส้มโอ.....	..๓.. ครัวเรือน ..๑๒.. ไร่ กก./ไร่ (ยังไม่ได้รับผลผลิต) บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวน.....พริก.....	..๒.. ครัวเรือน ..๕.. ไร่ กก./ไร่ (ยังไม่ได้รับผลผลิต) บาท/ไร่ บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ๑) ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	๒)..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๙.๑๓ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๑๓ (บ้านคลองควาย)

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	..๑๖๗ ครัวเรือน ..๕๗๒.. ไร่	..๖๐๐.. กก./ไร่	..๓,๒๐๐.. บาท/ไร่	..๔,๒๐๐.. บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒) ทำสวน	สวน.....ปาล์ม.....	..๑๒.. ครัวเรือน ..๒๕๐.. ไร่	..๕๐๐.. กก./ ไร่	..๘๐๐.. บาท/ไร่	..๕๐๐.. บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวน.....กล้วย.....	..๑๑ ครัวเรือน ..๓๐.. ไร่	๔๐๐ กก./ไร่	..๒๐๐.. บาท/ไร่	..๔๐๐.. บาท/ไร่
	สวน.....มะพร้าว.....	..๔๐ ครัวเรือน ..๑๕๐.. ไร่	..๕๐๐.. กก./ ไร่	..๘๐๐.. บาท/ไร่	..๕๐๐.. บาท/ไร่
	สวน..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยครัวเรือนไร่กก./ไร่ บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพดครัวเรือนไร่กก./ไร่ บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ๑)พริก..... ๒).....	..๑๖.. ครัวเรือน ..๓๐.. ไร่ ครัวเรือน ไร่	..๒๐๐.. กก./ ไร่-..กก./ไร่	..๕๐๐.. บาท/ไร่-.....บาท/ไร่	..๑,๒๐๐..บาท/ไร่-.....บาท/ไร่
๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

๑) แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำคลอง ๑๒ สาย มีน้ำไหลผ่านทำให้สามารถประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม ได้แก่

๑. คลองสุขุม หมู่ที่ ๖,๗,๘,๑๐,๑๑ และ หมู่ที่ ๑๒
 ๒. คลองเกาะพุด หมู่ที่ ๔,๕ และหมู่ที่ ๑๑
 ๓. คลองหัวไทร หมู่ที่ ๖,๘ และหมู่ที่ ๑๑
 ๔. คลองปากมาบ หมู่ที่ ๖
 ๕. คลองบางสระ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๑๑
 ๖. คลองลัด หมู่ที่ ๔, ๕,๘ และ หมู่ที่ ๑๑
 ๗. คลองตรงบน หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๕
 ๘. คลองนาโพธิ์ หมู่ที่ ๑,๒และ หมู่ที่ ๓
 ๙. คลองบางไทร หมู่ที่ ๙,๑๐ และ หมู่ที่ ๑๒
 ๑๐. คลองควาย หมู่ที่ ๑๓
 ๑๑. คลองสามแพรก หมู่ที่ ๙,๑๓
 ๑๒. คลองบางลึก หมู่ที่ ๑๓
- ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่
๑. บ้านตรงบน หมู่ ๔ จำนวน ๑ แห่ง
 ๒. บ้านคลองน้อย หมู่ ๑๒ จำนวน ๑ แห่ง

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

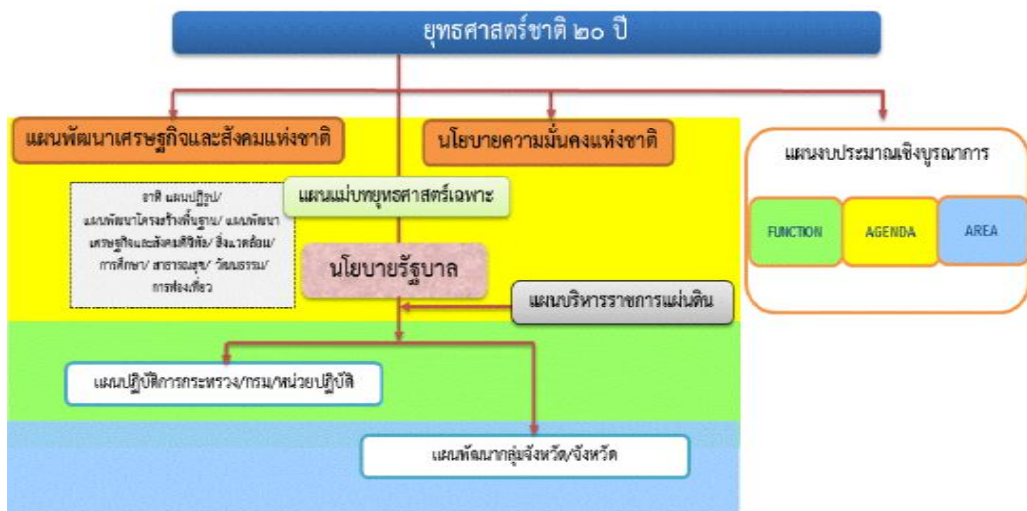
การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติโดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สรุปร้อยได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาความปรารถนาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อ สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขา ในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาค่าความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีไม่มากนัก ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการ

แข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับ ในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานาอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมันซึ่ง

แม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนี้ ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่า

เศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตร และบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ข้อเท็จจริง เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังคงขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำ และความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบอบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์ เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลก

และรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกที่ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบต่อที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกที่ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้

ประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและ
มาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกัน
อย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุก
สาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา
การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์
ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่ง
เขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและ
ประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม
ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม
และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน
และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่าง
ประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก
อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น
จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของ
ทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว
เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความ
เข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชนเอกชน
ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มี
รายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม
ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์
ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การ
พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕)
ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและ
ช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่
มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชัน สร้าง
ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความ
มั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้า มาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา ความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการป่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห่วงโซานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สูเป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมมีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ อยู่อันดับที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของ การลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่นำพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้นโดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ.๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น จากการฉีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงโดย ในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกใน เขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสียด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่ม เจเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจเนอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คนในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัว

มากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำสะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) **ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย** โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) **เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร** ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ต่ำที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) **คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค** โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) **ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน** แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) **ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม** เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้นโดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตามสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆที่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้อ่อนกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่ง ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม** ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจังโดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตามในระหว่างปี๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตันลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำตามธรรมชาติ มีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ อ่าง น้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตามการพัฒนาอ่างน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละอองก๊าซโอโซนและสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานีเชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่า

มาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจําบรควันดํา อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จํานวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจํานวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) **ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง** ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ **ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น** ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วัตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจํานวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจํานวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงตํานึงของโลก

๒.๔ **ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา**

๒.๔.๑ **ด้านธรรมาภิบาล**

(๑) **ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน**จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่าสังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจําเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสํานักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตน

ทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้นสถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมโยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่าบริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการ ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัด สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ และ พ.ศ.๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนี้มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คนแบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๕๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์กรบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่

ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับส่งผลให้อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างรับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาทอันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำบากนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลกจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะ

เริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เจ็อนโซดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทย อาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ **เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ** ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นรวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม

อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐ การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน นโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใส และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่

๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงาน สำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงจูงใจจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึงยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงินตลาดทุนและเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมบริการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลงเกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ.๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกรอบการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมสุขภาพการสาธารณสุขและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นและสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาค สู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำรอบคอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรม

ดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่ม คลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทน ผู้สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสพการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาศักยภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดการบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติ และเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำและบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขภาค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและ

กำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติดูแลบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคตบังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบ สู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติ โดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาครัฐและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจ ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความ คล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสม สามารถรับมือการ เปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยง ภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็น โครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

ทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

๑.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยึดโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๗) ขณะนี้รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมาเพื่อยก ร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าว ด้วย โดยในเบื้องต้นได้กำหนดวิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๗) ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและ เท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุ วิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและยุทธศาสตร์ใน ระดับต่างๆ ควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้น แผน พัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และนำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง ๖ ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การ พัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้น ในช่วง ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นสำคัญ

๑.๒ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทย เป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้น ในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทาง สังคม ที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาพที่ดี การสร้างความปลอดภัยให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้าง

บทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากรแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสม ตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้าง ความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติและสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเลเสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์ (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ (๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นโดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคต ประเทศไทย ปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบรางอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย

โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทยบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษารากฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองนำอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) การพัฒนาภาค (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

THAILAND ๔.๐

ไทยแลนด์ ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้

เพื่อความเข้าใจ “ประเทศไทย ๔.๐ “ ขอเล่าเรียงเพื่อให้เห็นภาพ คือประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมา มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุคแรก ขอเรียกว่า “ประเทศไทย ๑.๐ “ เน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน หมู หมา กา ไก่ เป็นต้น ยุคที่สอง ขอเรียกว่า “ประเทศไทย ๒.๐ “ เน้นอุตสาหกรรมแต่เป็นยุคอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่อง

เขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น และปัจจุบัน (๒๕๕๙) จัดอยู่ในยุคที่สาม ขอเรียกว่า “ประเทศไทย ๓.๐” เป็นอุตสาหกรรมหนักและส่งออก เช่น การผลิตและขาย ส่งออก เหล็กกล้า รถยนต์ ถ่านน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น แต่ไทยในยุค ๑.๐ , ๒.๐ และ ๓.๐ รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง อยู่อย่างนี้ไม่ได้ ต้องพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศจึงเป็นเหตุให้เข้าไปสู่ยุคที่สี่ ใ้รหัสใหม่ว่า “ประเทศไทย ๔.๐” ให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) มีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดภายใน ๕-๖ ปี คล้ายๆ กับการวางแผนอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Made in India” หรือประเทศเกาหลีได้วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy”

ไทยแลนด์ ๔.๐ มีลักษณะอย่างไร

“ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value – Based Economy” หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมโดยมีฐานคิดหลัก คือเปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเป็นภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญคือ เปลี่ยนจากภาคเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ไทยแลนด์ ๔.๐ จะพัฒนาเรื่องใดบ้าง

เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและการพัฒนา และต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

ไทยแลนด์ ๔.๐ จะพัฒนาอย่างไร

การพัฒนาประเทศไทยได้โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงิน การธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกัน ระดมความคิด ผนึกกำลังขับเคลื่อนผ่านโครงการบันทึกความร่วมมือกิจกรรม หรืองานวิจัยต่างๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ อันได้แก่ กลุ่มที่ ๑ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณ์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนา คลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กลุ่มที่ ๒ การพัฒนาการ

เกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ กลุ่มที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มที่ ๔ การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ และกลุ่มที่ ๕ การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น

โดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศไทยได้ “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นอีกนโยบายหนึ่ง ที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่ มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวความคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในและระดับโลก

๒.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัด (Vision)

“ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ บนฐานรากของชุมชนที่เข้มแข็ง”

นิยามวิสัยทัศน์

๑. ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตร

๑.๑ การพัฒนาและการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา/ปาล์มน้ำมัน)

โดยมีเข็มมุ่งสู่นาคต ดังนี้

- ๑) การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างกล้าพันธุ์พืชเศรษฐกิจคุณภาพที่สามารถรองรับการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกทั้งในและต่างประเทศมุ่งพัฒนาให้กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลางกล้าพันธุ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันคุณภาพที่มีศักยภาพที่ตอบสนองความต้องการในพื้นที่ปลูกของกลุ่มจังหวัด ประเทศ และประชาคมอาเซียน
- ๒) การพัฒนากลุ่มจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการเกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตรของพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน
- ๓) การสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มจากผลผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันด้วยเทคโนโลยีที่สามารถดำเนินการได้ในพื้นที่ ผสมผสานการบูรณาการร่วมของภูมิปัญญาของกลุ่มจังหวัดโดยมุ่งสร้างให้เกิดในมิติวิสาหกิจชุมชนและอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) เพื่อสร้างสรรค์พัฒนาผลผลิตยางพารา และปาล์มน้ำมันให้เป็นตราสินค้าที่สร้างงานสร้างอาชีพและขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด
- ๔) การพัฒนากลุ่มจังหวัดให้เป็นศูนย์ศึกษาเรียนรู้การพัฒนาพืชเศรษฐกิจในระดับนานาชาติ
- ๕) การเสริมสร้างขีดความสามารถของกลุ่มเกษตรกร เกษตรกรให้เป็นมืออาชีพ เป็นนักจัดการยางพารา ปาล์มน้ำมันที่เข้มแข็ง มีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองสูง

๑.๒ การพัฒนาการเกษตรที่มีศักยภาพในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่ ข้าว ไม้ผล ปศุสัตว์ และสัตว์น้ำ โดยมีเข็มมุ่งสู่นาคต ดังนี้

๑) การพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ให้เป็นแหล่งผลิต แปรรูป และสร้างสรรค์คุณค่าเพิ่มจากผลผลิตการเกษตรที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด และมีศักยภาพที่จะแข่งขันได้ในการส่งออกสู่ประชาคมอาเซียนและตลาดโลก ซึ่งประกอบด้วย ข้าว ไม้ผล ปศุสัตว์ และสัตว์น้ำ

๒) การผลิตผลผลิตการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓) การเสริมสร้างศักยภาพกลุ่มจังหวัดให้เป็นคลังสินค้าเกษตร คลังอาหารของประเทศในพื้นที่ฝั่งอ่าวไทย ฝั่งอันดามัน และประชาคมอาเซียน

๔) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการการเกษตรอย่างมืออาชีพแก่สถาบันเกษตรกร เกษตรกรที่ทำการเกษตรเพื่อการค้าและการส่งออก พร้อมการสร้างงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ และการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการการเกษตรของกลุ่มจังหวัดสู่สากล

๕) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายเกษตรของกลุ่มจังหวัดให้เป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ที่ยั่งยืน เชื่อมโยงกับเครือข่ายทั้งในมิติอาเซียนและนานาชาติ

๖) การสร้างแบรนด์จากผลผลิตการเกษตรให้เป็นตราสินค้าของกลุ่มจังหวัด สร้างงานสร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดทั้ง ๔ จังหวัด

๒. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติเชิงสร้างสรรค์

โดยมีเข็มมุ่งสู่นาคต ดังนี้

๑) การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดให้โดดเด่นศักยภาพแข่งขันได้ ในระดับการท่องเที่ยวนานาชาติ

- Green and Romantic Island ในพื้นที่เกาะเต่า เกาะพะงัน เกาะสมุย อ่าวขนอม หมู่เกาะทะเลใต้

- เส้นทางสายพุทธธรรมลังกาสุกะ-ศรีวิชัย (วัดเขียนบางแก้วพัทลุง-พระบรมมหาธาตุ นครศรีธรรมราช-พระบรมธาตุไชยา สุราษฎร์ธานี-พระธาตุสวี ชุมพร

- เส้นทางท่องเที่ยววิถีวนิเวศป่าเขา (โฮมสเตย์-ไทยสปานานาชาติ เส้นทางเทือกเขาบรรทัด โอโซนอาเซียน@ลานสกา การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและนิเวศป่าเขาที่เขาสก-คลองพนม-เขื่อนรัชชประภา การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและเศรษฐกิจพอเพียง)

๒) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก การคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ มุ่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย และความอุ่นใจแก่นักท่องเที่ยว

๓) การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ระดับประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

๔) การบูรณาการกิจกรรมทางการกีฬานานาชาติ ผลผลิตสำคัญของกลุ่มจังหวัด ผลผลิตชุมชนกับกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อสร้างงานสร้างอาชีพให้กับกลุ่มจังหวัด

๕) การเปิดตลาดและเจาะกลุ่มลูกค้าการท่องเที่ยวที่ใช้ประโยชน์จากประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก

๖)

๓. การสร้างสรรค์เมืองเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็ง โดยมีเข็มมุ่งสู่นาคต ดังนี้

๑) การสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถแข่งขันได้ทั้งในมิติในประเทศประชาคมอาเซียนเป็นแหล่งสร้างงานสร้างอาชีพ และสร้างรายได้แก่ชุมชน

๒) การสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติรองรับการพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การเกษตรและเป็นหลักประกันความมั่นคงทางอาหารแก่กลุ่มจังหวัด

๓) การเสริมสร้างสังคมคุณภาพที่เข้มแข็ง ชุมชนวิถีพอเพียงและเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์ของกลุ่มจังหวัด (Goals)

๑) พืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันมีศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่ม แก่ระบบเศรษฐกิจ

๒) การท่องเที่ยวได้รับพัฒนาบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายให้มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ

๓) สินค้าเกษตรปลอดภัยต่อการบริโภคและมีศักยภาพในการส่งออก

๔) การคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดสามารถรองรับการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (Strategies)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน

๑.๑ ยางพาราและปาล์มน้ำมันมีศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๑.๑.๑ บริหารจัดการพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิตขั้นต้น การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและสร้างมูลค่าเพิ่ม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่

๒.๑ การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายและเอกลักษณ์ของพื้นที่สู่ระดับนานาชาติ

๒.๑.๑ การเพิ่มแหล่ง และกิจกรรมการท่องเที่ยวความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวและสร้างเอกลักษณ์ ทางการท่องเที่ยว

๒.๑.๒ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน

๒.๑.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนบนฐานกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่สร้างจุดเด่นจุดขายทางการท่องเที่ยว

๒.๑.๔ เพิ่มความปลอดภัยลดความเสี่ยงและความเสียหายจากภัยพิบัติและสาธารณภัยในแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก

๓.๑ การเป็นแหล่งผลิตอาหาร ปลอดภัยและมีศักยภาพ (ปริมาณและคุณภาพ) ในการส่งออก

๓.๑.๑ เพิ่มมูลค่าและศักยภาพไม้ผลและกึ่งไม้ผลด้วยกรอบมาตรฐาน GAP ให้สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่นๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้

๓.๑.๒ ส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งทะเลด้วยวิทยาการสมัยใหม่ตามมาตรฐานสากลเพื่อรับมือกับโรคระบาด

๓.๑.๓ ส่งเสริมการจัดการศัตรูพืชแบบครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๔.๑ การคมนาคมขนส่งและระบบ โลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๔.๑.๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน

๑.๑ ยางพาราและปาล์มน้ำมันมีศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตยางพารา/ไร่ (๒%)

๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการแปรรูปยางพารา (๑๐%)

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน/ไร่ (๓%)

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ : การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่

๒.๑ การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายและเอกลักษณ์ของพื้นที่สู่ระดับนานาชาติ

๑) ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (๑๓%)

๒) ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวบนบกที่เพิ่มขึ้น (๑๐%)

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ : การพัฒนาสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก

๓.๑ การเป็นแหล่งผลิตอาหาร ปลอดภัยและมีศักยภาพ (ปริมาณและคุณภาพ) ในการส่งออก

๑) ไม้ผล (มังคุด, ลองกอง, เงาะ, ทูเรียน)

- จำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP (ฟาร์ม)

๒) กุ้งทะเล

- จำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP มกษ๗๔๐๑-๒๕๕๒

(ฟาร์ม)

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตกุ้งทะเล

๔) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณการเลี้ยงโคนเนื้อ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๔.๑ การคมนาคมขนส่งและระบบ โลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม เพิ่มขึ้น (๔%)

๒) สถานที่เก็บและกระจายสินค้าขนาดใหญ่ในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

➤ แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช

๑) วิสัยทัศน์ “นครแห่งอารยธรรม นำอยู่น่าเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน”
 คำนิยามวิสัยทัศน์

คำจากวิสัยทัศน์	หมายถึง
นครแห่งอารยธรรม	นครศรีธรรมราชเมืองที่มีความหลากหลายทางศาสนา พลเมืองอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร มีแหล่งบ่มเพาะบุคคลด้วยด้วยสถาบันการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ และมีประเพณี วัฒนธรรมที่สืบทอดอย่างยาวนาน
นำอยู่น่าเที่ยว	เมืองที่ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติภัย ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นที่อยู่อาศัยชั้นดี และประชาชนมีความสุข มีสุขภาพอนามัยดี ชุมชนมีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นเมืองอาหารปลอดภัย เมืองสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เมืองพลังงานสะอาด เมืองที่มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เมืองที่มีระบบสาธารณสุขภาค ระบบคมนาคมที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศอย่างครบวงจร ระบบโลจิสติกส์ได้มาตรฐาน ประชาชนมีความเป็นเจ้าบ้านที่ดี และเป็นคนมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี เป็นเมืองแห่งท่องเที่ยวที่อบอุ่น
การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน	นครศรีธรรมราชมีฐานเศรษฐกิจเข้มแข็งจากภายในจังหวัด เป็นแหล่งการผลิตทางการเกษตรที่มีความสมดุลของระบบนิเวศ และสภาพแวดล้อม มุ่งเน้นการผลิตที่มีคุณภาพ ปลอดภัย มีมาตรฐาน และเพิ่มมูลค่า ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และนำนวัตกรรม เทคโนโลยี อันทันสมัยมาประยุกต์ใช้ ส่งผลให้เกษตรกร ประชาชนชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช มีงานอาชีพ รายได้ การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานการผลิตทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในเรื่อง ดิน น้ำ และระบบชลประทาน รวมทั้งการจัดสรรที่ดินทำกิน เป็นเมืองที่เน้นการจัดการด้านการส่งเสริมการผลิตพืช สัตว์ ประมง การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่ Smart Farmer การพัฒนาองค์กรเกษตรกร ให้เข้มแข็งการบริหารจัดการฟาร์มสู่ Smart Farm ระบบการวางแผนการผลิต เพื่อการสร้างมูลค่าผ่านการแปรรูปและ การพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร ที่มีความยั่งยืนและเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการแปรรูปเพิ่มคุณค่า มูลค่าสินค้าเกษตรสร้างผลตอบแทนเชิงเศรษฐกิจ และการประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านการเกษตรคูชนานภูมิปัญญาท้องถิ่น เศรษฐกิจเติบโตจากการท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ นิเวศน์ป่าเขา และทางทะเล และการท่องเที่ยวทางพุทธศาสนา เศรษฐกิจจากฐานการค้า การลงทุน การบริการ และอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เติบโต และแข่งขันได้

(๒) จุดยืนการพัฒนาของจังหวัด

จากข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด และกำหนดทิศทางการพัฒนายุทธศาสตร์ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้กำหนดจุดยืนการพัฒนาของจังหวัด ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. เมืองสืบสานศิลปวัฒนธรรม สงบสุข น่าเที่ยว
๒. เมืองเกษตรนวัตกรรม และอุตสาหกรรมสีเขียว
๓. ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และกระจายสินค้าของภาคใต้

(๓) เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพิ่มรายได้จากการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ยกเว้นมาตรฐานคุณภาพ
๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
๓. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
๔. ประชาชนยึดหลักธรรมะในการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๕. ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

(๔) ประเด็นการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็งตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. เพิ่มรายได้จากการเกษตร และอุตสาหกรรม โดยควบคู่กับการยกระดับมาตรฐานคุณภาพ	๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	๓๔,๖๗๕ ล้านบาท	๓๘,๘๐๗ ล้านบาท	๓๙,๑๙๕ ล้านบาท	๓๙,๕๘๖ ล้านบาท	๓๙,๙๘๑ ล้านบาท	๔๐,๓๘๐ ล้านบาท	๔๐,๗๘๓ ล้านบาท
๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕ ต่อปี	๑๔,๔๖๕ ล้านบาท	๑๕,๕๗๙ ล้านบาท	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
๓. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	๓.๑ ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒	๐.๐๒	๐.๐๘	๒	๒	๒	๒	๒
	๓.๒ ร้อยละของขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๓๐	N/A	๓๘.๐๔	๔๔.๘๔	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
	๓.๓ ร้อยละของการใช้พลังงานลดลง ร้อยละ ๓	๑.๐๘	๒.๗๖	๓	๓	๓	๓	๓
๔. ประชาชนยึดหลักธรรมะในการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๔.๑ ดัชนีชี้วัดคุณภาพชีวิตและความสุขมวลรวมของประชาชนเพิ่มขึ้น ปีละ ๒๓ หมู่บ้าน	๑๓๘	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓
๕. ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง	๕.๑ ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมและประเพณีสืบสานอย่างต่อเนื่อง	ระดับ ๕	ระดับ ๕	*ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕

๖. การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

* พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ปลุกฝังให้ประชาชน รักศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โดยเน้นกิจกรรมการสืบสาน สืบทอด ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของทุก องค์กรอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วม

ระดับคะแนน ๑ จัดประชุมเพื่อรวบรวมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปวัฒนธรรม กำหนด เป็นแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณี และกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของ ตัวชี้วัดผลสำเร็จต่างๆ

ระดับคะแนน ๒ ดำเนินกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีได้ครบถ้วน ร้อยละ ๑๐๐

ระดับคะแนน ๓ มีรายงานสรุปผลการดำเนินงานแต่ละกิจกรรม/โครงการจากหน่วยงานที่ดำเนินการได้ ครบถ้วน

ระดับคะแนน ๔ สรุปประเมินผลสำเร็จในภาพรวมของแผนปฏิบัติการฯ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ได้อย่าง ชัดเจน พร้อมอภิปรายผล และปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะในภาพรวม

ระดับคะแนน ๕ จัดประชุมสัมมนาผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถ กำหนดแนวทางการสร้างความยั่งยืนด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อเสนอผู้บริหารกำหนด ไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลต่อไป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑

การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจร และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.เป้าประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

๑.๑ เป็นเมืองเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ เกษตรนวัตกรรม ท่องเที่ยวเกษตร และเกษตร อุตสาหกรรมสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๒.๑ เป็นเมืองเกษตร สุขภาพ เกษตร คุณภาพ เกษตร นวัตกรรม ท่องเที่ยว เกษตร และเกษตร อุตสาหกรรม สีเขียวที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ได้รับการ จัดการอย่างมี ประสิทธิภาพ	๒.๑.๑ จำนวนผลิตภัณฑ์ ที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม/๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
	๒.๑.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้จากผลิตภัณฑ์ ที่ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม/ร้อยละ ๒๕	N/A	N/A	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๒๕
	๒.๑.๓ จำนวนแหล่งน้ำ ชุมชนที่เพิ่มขึ้น/๔๕	๑๓	๑๐	๒๗	๑๓	๙	๙	๙
	๒.๑.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่งได้รับการ ปรับปรุงและพัฒนา/ ร้อยละ ๒๐	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔

๒.๑.๕ ร้อยละ ๕ ของ สถานประกอบการที่ได้รับ การรับรองอุตสาหกรรม สีเขียว/ร้อยละ ๕	๕.๑๘	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐
---	------	------	------	------	------	------	------	------

๓. กลยุทธ์

- ๓.๑ พัฒนาสินค้าเกษตร บริหารจัดการน้ำและบริการทางการเกษตร การเรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๓.๒ พัฒนาระบบการท่องเที่ยวเกษตรที่ได้มาตรฐานบนปัจจัยพื้นฐานด้านการเกษตรที่มีคุณภาพ
- ๓.๓ พัฒนาระบบการผลิต การเก็บเกี่ยว การเก็บรักษา การแปรรูป และพัฒนาผลผลิตต่อยอดเป็นเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจรอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓.๔ สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ องค์กรชุมชน กลุ่มเกษตรกร พ่อค้าในการผลิต การตลาด และการกระจายสินค้าทางการเกษตร
- ๓.๕ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ รองรับบริการเป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งและกระจายสินค้าทางการเกษตร
- ๓.๖ ส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมของจังหวัดให้พัฒนากระบวนการผลิตที่มีมาตรฐานและเป็นอุตสาหกรรม นวัตกรรมสีเขียว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม

๑. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

- ๑.๑ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
- ๑.๒ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน
- ๑.๓ เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๒.๑ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	๒.๑.๑ ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น/ร้อยละ ๑๕	๑๔,๔๖๕ ล้านบาท	๑๔,๔๗๙ ล้านบาท	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
๒.๒ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน	๒.๒.๑ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน/๑๐ แห่ง	๓	๒	๒	๒	๒	๒	๒
๒.๓ เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	๒.๓.๑ จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ/ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐ คน	๒๑๐	๓๐๐	๕,๐๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐

๓. กลยุทธ์

- ๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
- ๓.๒ พัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย เสริมสร้างโอกาสและศักยภาพการแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยว
- ๓.๓ พัฒนาระบบการบริหารจัดการการและสื่อสารการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก ภายใต้ชื่อนครสองธรรม “ธรรมะและธรรมชาติ”
- ๓.๔ พัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพบุคลากร แรงงานรองรับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน เกิดความประทับใจแก่ผู้มาเยือน
- ๓.๕ พัฒนาชุมชนธรรมนิยมประเพณีและวิถีชีวิตชุมชนตามวิถีชาวนคร เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑.เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

- ๑.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างยั่งยืน
- ๑.๒ การจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างประหยัด

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๒.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างยั่งยืน	๒.๑.๑ ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น/ร้อยละ ๒	๐.๐๒	๐.๐๘	๒	๒	๒	๒	๒
	๒.๑.๒ ร้อยละของขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์/ร้อยละ ๓๐	N/A	๓๘.๐ ๔	๔๔.๘ ๔	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
	๒.๑.๓ จำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการจัดการภัยพิบัติ/๔๐	๒๐	๒๕	๒๙	๓๒	๓๘	๔๐	๔๐
๒.๒ การจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างประหยัด	๒.๒.๑ ร้อยละของการใช้พลังงานลดลง/ร้อยละ ๓	๑.๐๘	๒.๗๖	๓	๓	๓	๓	๓
	๒.๒.๒ การใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น/๘๐ toe	N/A	N/A	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐

๓. กลยุทธ์

- ๓.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ และสิ่งแวดล้อมในชุมชนรองรับการเกษตร การท่องเที่ยวและการพัฒนาจังหวัดโดยมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
- ๓.๒ อนุรักษ์ ป้องกัน ป่าชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เติมความสมบูรณ์ในระบบนิเวศ พื้นที่ป่า เขา ลำน้ำหลักและนิเวศทางทะเลจังหวัด
- ๓.๓ พัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการจัดการภัยพิบัติ สาธารณภัยที่ยั่งยืน
- ๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุน หนุนรงค์ และเสริมสร้างความสามารถในการพัฒนาสู่เมืองแห่งพลังงาน ทดแทน และการประหยัดพลังงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔

การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ แข็งแรง ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

- ๑.๑ ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุข
- ๑.๒ การศึกษามีคุณภาพ ทัดเทียมกับค่ามาตรฐานการศึกษา
- ๑.๓ ชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๒.๑ ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุข	๒.๑.๑ ดัชนีความมั่นคงของมนุษย์/๙๕	๘๐	๘๐	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๙๕
๒.๒ การศึกษามีคุณภาพทัดเทียมกับค่ามาตรฐานการศึกษา	๒.๒.๑ ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม.๓/๖๐	๓๕.๘๒	๓๔.๖๔	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕	๖๐
	๒.๒.๒ ปีการศึกษาเฉลี่ยของคนจังหวัดนครศรีธรรมราชสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประเทศ/๙.๗	๙.๕๐	N/A	๙.๑	๙.๔	๙.๕	๙.๖	๙.๗
๒.๓ ชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๒.๓.๑ ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง/ร้อยละ ๖๐	๓๐	๓๕	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕	๖๐

๓. กลยุทธ์

- ๓.๑ พัฒนาคอนคุณภาพการให้บริการทางสังคมและการเข้าถึงสวัสดิการพื้นฐานของประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๓.๒ ส่งเสริมสุขภาพของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้าและมีความสุข
- ๓.๓ สร้างความปรองดองสมานฉันท์ เป็นธรรมแก่ประชาชน ชุมชน สังคม เป็น “นครที่น่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง”
- ๓.๔ ยกกระดับคุณภาพการศึกษาทุกระดับให้ได้มาตรฐาน ให้เป็น “นครแห่งการเรียนรู้”
- ๓.๕ เสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง มั่งคั่ง ยั่งยืน สร้างงาน สร้างอาชีพตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓.๖ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยพื้นฐานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕

การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

๑. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

- ๑.๑ สังคมปลอดภัยเสถียร
- ๑.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๒.๑ สังคมปลอดภัยเสถียร	๒.๑.๑ ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเอาชนะปัญหาเสถียรอย่างยั่งยืน/ร้อยละ ๕๕	๒๕	๓๐	๓๕	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕
๒.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี	๒.๒.๑ อัตราการลดลงของคดีอาชญากรรมทุกประเภท/ร้อยละ ๙๕	๘๐	๘๐	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๙๕
	๒.๒.๒ อัตราการลดลงการเกิดอุบัติเหตุ/ร้อยละ ๙๕	๗๕	๗๕	๗๕	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕

๓. กลยุทธ์

- ๓.๑ จัดให้มีการป้องกัน ปราบปราม สร้างความเข้มแข็งและพัฒนามวลชนเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน
- ๓.๒ พัฒนาสร้างระบบความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๑. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑.๑ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๒.๑ ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีมีการสืบ สานอย่างต่อเนื่อง	๒.๑ ระดับความสำเร็จ ของการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรมและ ประเพณีสืบสาน อย่างต่อเนื่อง/ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	* ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕

๓. กลยุทธ์

๓.๑ พัฒนาระบบการจัดการวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ศิลปะ ภูมิปัญญาแผ่นดิน ให้มีความยั่งยืน สร้างคุณค่าให้แก่ชุมชนและจังหวัด

๓.๒ อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนาและเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม

* พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ปลูกฝังให้ประชาชน รักศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โดยเน้นกิจกรรมการสืบสาน สืบทอด ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของทุก องค์กรอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วม

ระดับคะแนน ๑ จัดประชุมเพื่อรวบรวมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปวัฒนธรรม กำหนด เป็นแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณี และกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของ ตัวชี้วัดผลสำเร็จต่างๆ

ระดับคะแนน ๒ ดำเนินกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีได้ครบถ้วน ร้อยละ ๑๐๐

ระดับคะแนน ๓ มีรายงานสรุปผลการดำเนินงานแต่ละกิจกรรม/โครงการจากหน่วยงานที่ดำเนินการได้ ครบถ้วน

ระดับคะแนน ๔ สรุปประเมินผลสำเร็จในภาพรวมของแผนปฏิบัติการฯ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ได้อย่าง ชัดเจน พร้อมอภิปรายผล และปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะในภาพรวม

ระดับคะแนน ๕ จัดประชุมสัมมนาผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถ กำหนดแนวทางการสร้างความยั่งยืนด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อเสนอผู้บริหารกำหนด ไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดต่อไป

เป้าประสงค์รวม (Objective)

๑. เพิ่มรายได้จากการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว โดยควบคู่กับการยกระดับ มาตรฐานคุณภาพ

๒. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๓. ประชาชนยึดหลักธรรมะในการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๔. ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด (Strategic Issues)

๑. บริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจร และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมาภิบาล ธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม
๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาคมนาคม และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็ง มั่นคงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Goals)

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- เพื่อบริหารจัดการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนและสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานความเสมอภาค
- เพื่อพัฒนาคน และสังคมสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานความเสมอภาค
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน
- เพื่อสร้างความมั่นคงบริเวณชายแดน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์

“ องค์กรหลักในการพัฒนา ยึดหลักธรรมาภิบาล และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ”

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีองค์ความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเกษตรกร
๒. พัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และความต้องการของตลาด วิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ การเกษตร อุตสาหกรรม และบริการฯ
๓. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรทั้งที่เป็นอาหาร มิใช่อาหาร และพลังงานทดแทน
๔. สนับสนุนการจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาชุมชนเมืองและชนบท
๕. จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
๖. ฟื้นฟูพัฒนาทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว บุคลากร ภาคการตลาด ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด
๗. ส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์ และพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
๘. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยพัฒนาที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้ใหม่ สนับสนุนการวิจัย และพัฒนาร่วมระหว่างนักวิชาการและชุมชน โดยให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับความต้องการภาคเศรษฐกิจชุมชน

๙.พัฒนาความเชื่อมโยงของระบบตลาด ระบบขนส่งและระบบโลจิสติกส์

เป้าหมายการพัฒนา

- ๑.รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๒.ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเป็นธรรม ที่ดินมีคุณค่าและได้รับประโยชน์มากขึ้น
- ๓.จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองน่าท่องเที่ยวติดอันดับของภาคใต้
- ๔.เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัด โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุนของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

พันธกิจ

- ๑.ฟื้นฟูพื้นที่ป่าและระบบนิเวศให้เกิดความสมบูรณ์
- ๒.ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต้นน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีระบบช่วยตัดสินใจในการบริหารจัดการน้ำ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยน้ำแล้งและน้ำท่วมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการจัดการน้ำเสีย
- ๓.ส่งเสริมให้มีมาตรการควบคุมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในชุมชนให้อยู่ในขีดความสามารถการรองรับของระบบนิเวศ
๔. ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามวิถีไทย เพื่อปลูกฝังค่านิยมการบริโภค อย่างพอเพียงและยั่งยืน การสร้างเครือข่ายชุมชน เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน
๕. ส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้านมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและประชาชน เสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกการจัดการขยะชุมชน ขยะอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะติดเชื้อ ส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดและคัดแยกขยะ ในแหล่งกำเนิด สนับสนุนการสร้างธุรกิจจากขยะรีไซเคิล และสนับสนุนให้มีระบบเก็บขนและกำจัดขยะ แบบรวมศูนย์
๖. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการกำจัด บำบัดมลพิษ ทั้งด้านวิชาการ บุคลากร และสร้างจิตสำนึกของชุมชนในการมีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือน ชุมชน ใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก พลังงานใสสะอาด
๘. สนับสนุนส่งเสริมการรังวัดและจัดทำแผนที่ เพื่อแสดงแนวเขตที่ดินของรัฐ
๙. ผลักดันให้มีระบบคุ้มครองสิทธิชุมชนและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม อนุรักษ์ฟื้นฟู ความหลากหลายของพันธุกรรมท้องถิ่น เพื่อรักษา ปกป้องระบบนิเวศน์ที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

- ๑.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน ประชาชนมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี
- ๒.ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.ครัวเรือน ชุมชน มีทางเลือกในการใช้พลังงาน และมีพลังงานใช้อย่างเพียงพอ
- ๔.คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กรภาคประชาสังคมให้มีศักยภาพเพื่อรองรับการพัฒนาในทุกด้าน
๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษา กระบวนการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรม จัดการศึกษาทั้งในและ นอก ระบบ สนับสนุนการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชน ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์อย่างฉลาดเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้
๓. รณรงค์ให้เกิดการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอนามัย พัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ถูก

สุขภาพลักษณะ

๔. พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ส่งเสริมการบริหารจัดการแพทย์แผนไทย (แพทย์ทางเลือก) ทั้งในระดับชุมชน และ สถานพยาบาล

๕. รมรงค์ ป้องกัน ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพื่อลดจำนวนผู้เสพยาและผู้เกี่ยวข้องให้น้อยลง

๖. รมรงค์ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงและป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อ เฝ้าระวัง ป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่

๗. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบเรียบร้อยและการบรรเทาสาธารณภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๘. พัฒนาการกีฬา เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จัดหาสถานที่จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

๙. ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนา พื้นฟู ต่อยอดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนและประชาชนและเผยแพร่สู่สังคมโลก

๑๐. สงเคราะห์ และพัฒนาเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้

๑๑. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน สนับสนุนการจัดทำและใช้แผนชุมชน และส่งเสริมกิจกรรมชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชน เยาวชน มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

๒. ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่เพิ่มขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญา รวมทั้งมีอนามัยการเจริญพันธุ์ที่เหมาะสมในทุกช่วงวัย

๔. ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้ได้มาตรฐาน สะดวกปลอดภัยอย่างทั่วถึง

๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและครบถ้วนเพียงพอ

๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

๔. ผลักดันให้มีการใช้ผังเมืองรวมจังหวัดเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคมของจังหวัดนครศรีธรรมราช

๕. ผลักดันให้มีการใช้กฎหมายควบคุมอาคารอย่างเป็นรูปธรรม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และเชื่อมโยงกัน ระบบขนส่งอื่น รวมทั้งเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐาน ที่มีประสิทธิภาพทั่วถึงทุกพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล

พันธกิจ

๑. รมรงค์สร้างกระบวนการเรียนรู้ปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยมตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เสริมสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยและจิตสำนึกธรรมาภิบาลให้แก่เยาวชน ประชาชนทุกระดับ ทุกภาคส่วน

๒. พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส สนับสนุน ให้

ใช้ทรัพยากรในการบริหารอย่างคุ้มค่า ปรับปรุงระบบข้อมูลและรูปแบบการให้บริการประชาชน ลดขั้นตอนการทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๓. พัฒนาและส่งเสริมการจัดทำแท่งดินที่ตอบสนองความต้องการในระดับชุมชนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สนับสนุนให้มีระบบฐานข้อมูลกลางและระบบการติดตามประเมินผล

๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการแก้ปัญหาและให้บริการประชาชน
๓. มีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคีในการพัฒนา

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ

๒.๑ วิสัยทัศน์ (VISION) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ

“ ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมกตัญญู เรียนรู้ตลอดชีวิต ”

พันธกิจ (MISSION) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ

๑. ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ด้วยภูมิปัญญาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๒. สร้างครอบครัวที่อบอุ่น สร้างความรัก ความกตัญญูทวดเวทให้เกิดขึ้นในสังคม
๓. ส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. พัฒนาสังคม สร้างชุมชนที่เข้มแข็งและยั่งยืน
๕. ส่งเสริม สืบสานประเพณีศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ

การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือโดยการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร เพื่อช่วยในการกำหนดจุดแข็ง(Strength) จุดอ่อน(Weakness) โอกาส(Opportunity) และอุปสรรคหรือภัยคุกคาม(Threat) เพื่อนำผลการวิเคราะห์ที่กำหนดกลยุทธ์การทำงาน นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา จากการวิเคราะห์ SWOT ได้ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ด้านดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน(ระบบการคมนาคม สาธารณูปโภค สาธารณูปการ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์ในการพัฒนา

๑. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมขนส่ง มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการประชาชนอย่างทั่วถึง

๒. ส่งเสริมด้านสุขภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิตและดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้ได้รับการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในวินัยสำคัญทางศาสนา และร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟู รักษาศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

๓. ประชาชนมีความสามัคคี สามารถป้องกันและรับมือจากสาธารณภัยต่างๆได้ ปัญหาเสพติด

และความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนลดลงเป็นหมู่บ้านปลอดภัยเสพติด

๔. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพสร้างงาน เพิ่มรายได้ และประชาชนยึดถือปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ของจังหวัด
๕. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่ม มากขึ้น
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมมีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนขึ้น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมจัดให้มีขึ้นในแต่ละปี
๒. จำนวนประชาชนในเขตตำบลคลองกระป้อม มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกีฬาเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมเพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการอย่างทั่วถึงทุกคน
๔. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และพึ่งตนเองได้ มากขึ้น
๕. จำนวนครัวเรือนในตำบลคลองกระป้อมสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น
๖. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
๗. จำนวนอุบัติเหตุและปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
๙. จำนวนพื้นที่ด้านทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนอย่างน้อยได้ปีละ ๑๐ โครงการ
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งท่องเที่ยว จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมเพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการอย่างทั่วถึงทุกคน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
๔. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๒ กลุ่ม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๕. จำนวนครัวเรือนในตำบลคลองกระป้อมสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ครัวเรือนต่อปี
๖. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ร้อยละ ๘๐
๗. จำนวนอุบัติเหตุและปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป้อมมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ ๗๐
๙. จำนวนกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี

๒.๖ กลยุทธ์

๑. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และทำการเกษตร
๓. พัฒนาด้านสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา สาธารณสุข และการกีฬา
๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส
๖. ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน
๗. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มองค์กรประชาชนให้มีความเข้มแข็ง

๘. ป้องกัน บำบัด ฟื้นฟู ติดตามและช่วยเหลือเกี่ยวกับยาเสพติด
๙. สนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๑๐. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายประชาธิปไตย
๑๑. พัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยว
๑๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๔. ส่งเสริมให้ประชาชนนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
๑๕. พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง
๑๖. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความปลอดภัย โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) พัฒนาระบบการศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสำคัญทางศาสนาอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) กำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างมีระบบและมีความยั่งยืน
- ๕) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ มุ่งพัฒนา ๕ ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน(ระบบการคมนาคม สาธารณูปโภค สาธารณูปการ) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต การพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเชื่อมโยงไปสู่ทิศทางการพัฒนาดังนี้

๑. การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่ง การคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือ ในทุกภูมิภาค
๒. การพัฒนาการลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับภูมิภาค
๓. การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๔. การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือกันในทุกภาคส่วน สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายของชาติ สู่การพัฒนาท้องถิ่นเข้มแข็ง
๕. การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การเคลื่อนย้ายแรงงานและการส่งเสริมแรงงาน
๖. การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมที่มีคุณภาพชีวิตป้องกันภัยจากการอาชญากรรมยาเสพติดภัยพิบัติและการแพร่ระบาดของโรคภัย
๗. การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร
๘. การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว

๙. การส่งเสริมในการรักษาสิ่งแวดล้อม การใช้พลังงานอย่างประหยัด และการใช้พลังงาน/ใช้พลังงานทดแทนอย่างเป็นรูปธรรม

๑๐. การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

ผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาและช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนและบรรเทาความต้องการของประชาชนในด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค ด้านแหล่งน้ำได้ระดับหนึ่ง เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณประกอบกับต้องรับผิดชอบพื้นที่ครอบคลุมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้หมดไปเพราะต้องใช้งบประมาณมาก แต่ความต้องการของประชาชนด้านนี้ยังมีอีกจำนวนมาก เช่น การก่อสร้าง การปรับปรุง ซ่อมแซมถนนอื่นๆ ภายในหมู่บ้าน การขยายเขตไฟฟ้า ระบบประปา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงพื้นที่ตามแผนพัฒนาที่กำหนดไว้ จึงนำสภาพปัญหาและความต้องการที่เคยเสนอมา และดำเนินการจัดทำประชาชนเพื่อเสนอปัญหาและความต้องการ ทั้งนี้เพื่อบรรจุเข้าแผนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือเพื่อแก้ไขในปีต่อไป

การพัฒนาในบางครั้งอาจไม่สัมฤทธิ์ผลตามนโยบายหรือเป้าหมายที่วางไว้ก็อาจเป็นได้เนื่องจากมีปัจจัยและสถานการณ์เกิดขึ้นทำให้มีผลกระทบต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยส่วนใหญ่มักเป็นปัจจัยภายนอกซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถควบคุมได้ ในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมา มีปัจจัย และเหตุการณ์สำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

๑. งบประมาณในการบริหารงาน
๒. อุทกภัย ภัยแล้ง
๓. ศัตรูพืช โรคระบาดในพืชและสัตว์
๔. สภาวะเศรษฐกิจ โดยเฉพาะราคาผลผลิตการเกษตรตกต่ำในขณะที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาและศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นโดยหลัก SWOT (SWOT Analysis) โดยการพิจารณาปัจจัยต่างๆ แต่เมื่อแยกแล้ว ประกอบด้วยปัจจัยสถานะแวดล้อม ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weakness) กับปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity) และข้อจำกัดหรือปัญหาอุปสรรค (Threats) และเมื่อใช้หลักการ SWOT มาพิจารณาแต่ละปัจจัยแล้วสามารถชี้ให้เห็น ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strengths)

๑. พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม แหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ ระบบชลประทานทั่วถึง เหมาะสมแก่การทำเกษตร
๒. พื้นที่เล็กราคาที่ดินเหมาะสม มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงกับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด หลายเส้นทาง
๓. มีภูมิปัญญาท้องถิ่น (ปราชญ์ชาวบ้าน)
๔. หน่วยงานภาครัฐมีการทำงานเชิงรุกมากขึ้น
๕. มีวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย
๖. กลุ่ม/ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้ง่าย
๗. งบประมาณการดำเนินงานในพื้นที่ได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนราชการและเอกชน
๘. ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของทางราชการ สังคมและสื่อมวลชนมีการตรวจสอบมากขึ้น
๙. ประชาชนมีความพร้อมในการร่วมจัดกิจกรรม

๑๐. ประชาชนมีการรวมตัวในลักษณะเครือข่าย

๑๑. มีระบบบริการสุขภาพสมบูรณ์ โดยได้ยกระดับจากสถานีนอนมัยเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล

๑๒. ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ขั้นพื้นฐานในระดับดี

จุดอ่อน (Weakness)

๑. การปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐยังเป็นลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดการบูรณาการทั้งคนและงบประมาณ

๒. การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเน้นให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าการพัฒนาเศรษฐกิจ

๓. การแก้ปัญหาในพื้นที่ยังไม่ตรงกลุ่ม/บุคคลเป้าหมาย/ความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๔. ระบบข้อมูลกระจายอยู่ในแต่ละหน่วยงาน ต่างคนต่างจัดเก็บขาดความร่วมมือในการบริหารจัดการข้อมูล

๕. การรวมกลุ่มของประชาชนมุ่งหวังประโยชน์ส่วนตน ไม่เห็นแก่ส่วนรวมและขาดการพึ่งพาตนเอง

๖. บุคลากรท้องถิ่นขาดความรู้ ความสามารถ และความรับผิดชอบ

๗. สถาบันครอบครัวอ่อนแอ โดยเฉพาะด้านการอบรมเลี้ยงดูบุตร ครอบครัวแตกแยก มีปัญหาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และนำมาซึ่งปัญหา ยาเสพติด

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity)

๑. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การจัดระเบียบสังคมและคอร์ปชั่น

๒. นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

๓. รัฐบาลกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นมากขึ้น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการภาครัฐ

๔. แนวคิดการบริหารราชการแบบบูรณาการและการปฏิรูประบบราชการ

๕. รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัย

๖. นโยบายสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษา

๗. ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งทุนในระบบทั้งภาครัฐและเอกชนได้โดยง่าย

ข้อจำกัด (Threats)

๑. ความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร

๒. ภัยธรรมชาติ (อุทกภัย, การแพร่ระบาดของศัตรูพืช)

๓. กฎหมาย/ระเบียบล้าหลัง มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน

๔. กระแสวัฒนธรรมต่างชาติ

๕. งบประมาณ

๖. การประสานงานของหน่วยงานอื่น

ในการกำหนดยุทธศาสตร์และพัฒนาหรือวิธีแก้ไขปัญหาคำนี้ถึงศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ว่ามีปัจจัยภายในหรือปัจจัยภายนอกอะไรบ้างที่จะมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ซึ่งได้สรุปวิเคราะห์ ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

สาเหตุและปัญหา

๑. ถนนทุกเส้นทุกสายส่วนใหญ่จะเป็นถนนลูกรังและมีหลุมบ่อจำนวนมาก ทำให้การสัญจรไปมาไม่สะดวกและไม่มีความปลอดภัยในการเดินทาง

๒. ถนนลาดยาง/ถนนคสล.บางแห่งชำรุด เนื่องจากมีการสัญจรไปมาจำนวนมากและเป็นเส้นทางที่รถบรรทุกสัญจรไปมาจำนวนมาก

๓. ถนนดินสาธารณะบางแห่งสามารถเป็นเส้นทางให้ประชาชนในหมู่บ้านใช้ประโยชน์ได้ร่วมกันแต่ยังไม่ได้รับการสำรวจข้อมูล

๔. ถนนบางเส้นบางสายยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จไม่สิ้นสุดระยะทาง เนื่องจากงบประมาณ ที่มาดำเนินการนั้นมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอ และบางเส้นทางระยะทางจุดสิ้นสุดสุดยาวมากและต้องใช้งบประมาณจำนวนมากนำมาบริหารจัดการ

๕. คูคลองส่งน้ำ-ทิ้งน้ำ ตื้นเขิน วัชพืชมียจำนวนมาก

๖. น้ำประปาไหลไม่สะดวก ไหลน้อย ไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค (บางหมู่บ้านไม่ไหล) เนื่องจากบางแห่งมีการก่อสร้างนานแล้ว ของเดิมชำรุด ทำให้อุปกรณ์เสื่อมสภาพตามกาลเวลา และระบบการไหลเวียนของน้ำมีการอุดตัน

๗. จำนวนที่ตั้งบ้านเรือนเพิ่มขึ้น/แสงสว่างบนถนนและตามซอยในเวลากลางคืนติดตั้งน้อยแสงสว่างไม่เพียงพอ อาจเกิดจุดเสี่ยงอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้สัญจรไปมา/เสาไฟฟ้าอยู่ในบ้านเรือนของประชาชน ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้

๘. การประชาสัมพันธ์ล่าช้า เนื่องจากระบบเสียงตามสายในหมู่บ้านไม่สามารถใช้งานได้ทุกหมู่บ้าน ทำให้ไม่ได้รับข่าวสารจากทางองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีงานบางอย่างเร่งด่วนทำให้เสียผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม

แนวทางแก้ไขปัญหา

๑. ลงหินคลุกลูกรัง/ซ่อมแซมทุกเส้นทุกสายในพื้นที่ตำบลคลองกระปือ

๒. ก่อสร้างถนนคสล.ทุกเส้นทุกสายในตำบลให้ครบถ้วน๑๐๐% (ภาพอนาคต) เพื่อให้การสัญจรไปมาสะดวกรวดเร็วปลอดภัยขึ้น

๓. ซ่อมแซมถนนลาดยาง/ถนนคสล.ที่ชำรุด

๔.สำรวจพื้นที่ดินที่สามารถดำเนินการเปิดเป็นเส้นทางถนนสาธารณะได้ โดยเส้นทางนั้น จะต้องมิได้รับประโยชน์มากประชาชนมีการสัญจรไปมาสม่ำเสมอ รวมทั้งเป็นเส้นทางทะลุตัดผ่านกับถนนเส้นอื่นได้ และต้องเป็นสถานที่สาธารณะประโยชน์เพื่อหน่วยงานภาครัฐสามารถเข้าดำเนินการได้ตามความต้องการของประชาชน

๕.ถนนบางเส้นเป็นถนนที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานอื่น ต้องทำเรื่อง เพื่อเสนอตามกระบวนการขั้นตอน

๖.ถนนบางเส้นที่มีระยะทางยาว (โครงการที่เกินศักยภาพฯ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ประสานงานขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กับหน่วยงาน อบจ.นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช กรมส่งเสริมฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๗.ขุดลอกคูคลองส่งน้ำ-ทิ้งน้ำทุกเส้นทุกสายในตำบลให้ระบบการหมุนเวียนของน้ำไหลสะดวกตลอดเวลา

๘. กำจัดวัชพืชโดยใช้แรงงานคนหรือเครื่องจักรกล เพื่อสร้างอาชีพให้กับชุมชน (ขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานแรงงานจังหวัดและส่งโครงการขุดลอกคูคลองกำจัดวัชพืชกับอบจ.นครศรีธรรมราช)

๙. ซ่อมแซม ปรับปรุงดูแลระบบประปา เป่าท่อเมน เปลี่ยนท่อเมน เปลี่ยนถังประปาที่มีคุณภาพให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ตามปกติ

๑๐. ก่อสร้างระบบประปาใหม่ในพื้นที่ที่มีระบบประปาไม่เพียงพอ หรือชำรุดไม่สามารถใช้งานได้

๑๑. จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร

๑๒. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การขับซึ่ปลอดภัยให้กับผู้สัญจรไปมา

๑๓. ติดตั้ง/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ขยายเขตไฟฟ้า/ย้ายเสาไฟฟ้าออกจากสถานที่ตั้งบ้านเรือน โดยการประสานงานกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอค่ายบางระจัน ดำเนินการตามระเบียบฯ

๑๔. ซ่อมแซมปรับปรุงระบบเสียงตามสายให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ
๑๕. ติดตั้งระบบเสียงไร้สายทั้งตำบล
๑๖. ซ่อมแซม ปรับปรุง บำรุงรักษา เปลี่ยนอุปกรณ์ที่มีอายุการใช้งานคงทนใหม่ เพื่อให้สามารถใช้งานได้ดี
๑๗. จัดทำทะเบียนคู่มือการซ่อมแซม ปรับปรุง บำรุงรักษา เพื่อประเมินสถานการณ์ดูว่า จะมีการซ่อมแซมต่อหรือจะจัดซื้ออุปกรณ์ใหม่ทดแทนของเดิม

๒. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สาเหตุและปัญหา

๑. ปัญหาขยะมูลฝอยทิ้งไม่ถูกสุขลักษณะ ทำให้เกิดการเน่าเหม็นส่งกลิ่นรบกวนและทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บ มลภาวะเป็นพิษ เกิดสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีในชุมชน
๒. ปัญหาฝุ่นละออง/ทราย/ดิน ร่วงหล่นบนท้องถนน ทำให้สกปรกและเกิดอันตรายต่อผู้สัญจรไปมารวมทั้งผู้อาศัยอยู่ใกล้กับสถานที่ต้องรับผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจในการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน
๓. กลิ่นจากโรงงานผักกาดส่งกลิ่นรบกวน เกิดมลภาวะเป็นพิษต่อร่างกายและการอยู่อาศัย สภาพอากาศไม่บริสุทธิ์ ทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้สถานที่นั้นได้รับผลกระทบในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน
๔. ภายในตำบลมีภูมิทัศน์ไม่สวยงาม (ริมถนนสาธารณะมีกิ่งไม้ยื่นออกมา/ขยะทิ้งริมถนนสาธารณะทิ้งไม่ถูกสุขลักษณะ)
๕. วัชพืชในแหล่งน้ำ ลำคลองและพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ มีปริมาณจำนวนมากทำให้ผู้ประกอบอาชีพเกษตร ประสบปัญหาน้ำไม่เพียงพอ ไหลเวียนช้า เกิดปัญหาการแย่งชิงน้ำประกอบอาชีพเกษตร
๖. ขาดแคลนพันธุ์ปลา พันธุ์สัตว์น้ำต่างๆ ในแหล่งน้ำสาธารณะ ประชาชนจะหาปลาเป็นอาหารเพื่อเลี้ยงชีพ ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ของครัวเรือน

แนวทางแก้ไขปัญหา

๑. จัดซื้อรถขยะ/จัดหาสถานที่ทิ้งขยะ/ถังขยะให้กับทุกครัวเรือน
๒. จัดตั้งกองทุนขยะในชุมชน
๓. ขอรับการสนับสนุนกองทุนสิ่งแวดล้อม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหา เพื่อไม่ส่งผลกระทบต่อเจ้าของและประชาชนในพื้นที่ในระยะยาว
๕. ปรับปรุงภูมิทัศน์ ตกแต่งดูแลริมถนนสายหลัก/สายรองและถนนสาธารณะในหมู่บ้าน
๖. จัดโครงการประกวดหมู่บ้านน่าอยู่
๗. ปลุกป่าชุมชนเพิ่มพื้นที่สีเขียว
๘. กำจัดวัชพืชในแหล่งน้ำ และพื้นที่สาธารณะต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ
๙. ขอรับการสนับสนุนพันธุ์ปลาจากสำนักงานประมงน้ำจืด เพื่อนำมาปล่อยแหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแหล่งอาหารให้กับประชาชนในพื้นที่ และสามารถสร้างรายได้ อาชีพเสริมให้กับประชาชน

๓. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

สาเหตุและปัญหา

๑. ยาเสพติดแพร่ระบาดในหมู่บ้านชุมชน และไม่มีการเฝ้าระวังที่จริงจังและต่อเนื่อง
๒. ปัญหาร้ายพิบัติทุกประเภท เช่น อุทกภัย น้ำท่วมพื้นที่การเกษตร/ ความเสียหายด้านเกษตร/ บ้านเรือนของประชาชนประสบความเดือดร้อน/วาตภัย ลมพายุกระโชกแรง บ้านเรือนของประชาชนได้รับความเสียหาย ต้นไม้ล้มทับ/อุบัติเหตุต่างๆ ที่ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน
๓. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน
๔. ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ยากไร้/ผู้ด้อยโอกาส ในหมู่บ้านขาดแคลนปัจจัยสี่เป็นจำนวนมากและต้องการให้หน่วยงานดูแล สร้างความอบอุ่นอย่างใกล้ชิด

๕. ประชาชนส่วนใหญ่การอ่านออก เขียนได้ ภาษาต่างประเทศไม่เก่ง และถ้าหากก้าวสู่ปี พ.ศ.๒๕๕๘ ประเทศไทยก้าวเข้าสู่อาเซียน ๑๐ ประเทศ จะพูดคุย สื่อสาร กับประเทศเพื่อนบ้านที่เข้ามาไม่ได้

๑. ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)	๖. ประเทศพม่า (Myanmar)
๒. ประเทศกัมพูชา (Cambodia)	๗. ประเทศฟิลิปปินส์ (Philippines)
๓. ประเทศอินโดนีเซีย (Indonesia)	๘. ประเทศสิงคโปร์ (Singapore)
๔. ประเทศลาว (Laos)	๙. ประเทศเวียดนาม (Vietnam)
๕. ประเทศมาเลเซีย (Malaysia)	๑๐. ประเทศไทย (Thailand)

ปัญหาก็คือ การสื่อสาร เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีการพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีศักยภาพ ในการรองรับการเข้าสู่อาเซียน

แนวทางแก้ไขปัญหา

๑. สนับสนุนงบประมาณป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยให้มีการติดตามอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง
๒. จัดกิจกรรมสร้างความอบอุ่นในครัวเรือน/หมู่บ้าน/ตำบลให้ห่างไกลยาเสพติด
๓. จัดอบรมสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน/ประชาชน/กลุ่มเสี่ยง ให้เข้ามารู้จักแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกัน
๔. ติดตั้งกล้องวงจรปิด
๕. สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๖. ช่วยเหลือ พี่นฟู ผู้ประสบภัยพิบัติ โดยทันที ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้นๆ
๗. ประสานงานขอรับการช่วยเหลือ เยียวยา หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง
๘. จัดตั้งกองทุนภัยพิบัติ เพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบความเดือดร้อน
๙. จัดเวรยามดูแลหมู่บ้าน/ชุมชน ดูแลความปลอดภัยโดยจัดหาอาสาสมัครเข้าร่วมดำเนินการ เป็นต้น
๑๐. สนับสนุนสายตรวจเวรยาม และให้มีการจัดเวรยามดูแลความปลอดภัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
๑๑. ตั้งจุดตรวจเส้นทางจำหน่ายยาเสพติด
๑๒. สนับสนุนเงินช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส
๑๓. การให้การสงเคราะห์โดยการซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้ภายในตำบล
๑๔. สนับสนุนกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุ
๑๕. จัดตั้งกลุ่มองค์กรดูแลผู้สูงอายุ/ผู้พิการที่บ้าน
๑๖. จัดโครงการจ้างครูสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ/จีน อื่นๆ เป็นต้น) ให้กับคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาอบต.เจ้าหน้าที่อบต.คลองกระปือทุกคน รวมทั้งประชาชน นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจในตำบล คลองกระปือ

๔. ด้านสาธารณสุข

สาเหตุและปัญหา

๑. ปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนส่วนใหญ่จะมีโรคประจำตัว เนื่องจากอายุมากขึ้น โรคต่างๆ จะเกิดขึ้น ซึ่งมีการสะสมในร่างกาย การปฏิบัติตัวประจำวัน การรับประทานอาหาร และจะแสดงอาการในช่วงอายุที่ไม่มีภูมิคุ้มกัน
๒. ปัญหาการระบาดของโรคไข้เลือดออกในตำบล
๓. ปัญหาขาดแคลนสถานที่ออกกำลังกาย/การสนับสนุนให้มีการออกกำลังกาย
๔. ปัญหาการเกิดโรคระบาดต่างๆ ในพื้นที่ตำบล ซึ่งเป็นโรคใหม่ประชาชนรู้ไม่เท่าทันเหตุการณ์

แนวทางแก้ไขปัญหา

๑. สนับสนุนกิจกรรมตรวจสุขภาพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอทุกปี
๒. ให้ความรู้ด้านสาธารณสุขกับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง (ประสานงานรพ.สต.ในพื้นที่ อบต. คลองกระปือ)

๓. ให้การสนับสนุนยาสามัญประจำบ้าน
๔. จัดโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคไข้เลือดออกพ่นหมอกควัน และมอบทรายอะเบท กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายอย่างสม่ำเสมอ
๕. ก่อสร้างลานกีฬาแบบหลังคาคลุมและจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายตามความเหมาะสม
๖. จัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาประเภทต่างๆ การออกกำลังกายให้กับประชาชนในพื้นที่
๗. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้กับหมู่บ้าน
๘. จัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาในชุมชน
๙. ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้โรคระบาดต่างๆ ให้กับประชาชนรับทราบอย่างต่อเนื่อง
๑๐. ขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๑๑. จัดบริการรถกู้ชีพ-กู้ภัย ให้บริการตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง

๕. ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

สาเหตุและปัญหา

๑. ปัญหาสินค้าอุปโภค บริโภคมีราคาแพง ค่าครองชีพสูง รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย
๒. ปัญหาผลผลิตทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ
๓. ปัญหาต้นทุนในการผลิตสินค้าเกษตรมีราคาสูง
๔. ปัญหาไม่มีน้ำทำนา
๕. ปัญหาโรคระบาดต่าง ๆ ในนาข้าว เพลี้ยกระโดด/ศัตรูพืชในนาข้าว
๖. ดินเสื่อมสภาพเนื่องจากการทำนาตลอดปี

แนวทางแก้ไขปัญหา

๑. จัดตั้ง/ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับราษฎรได้พัฒนาฝีมือและการรวมกลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อทำธุรกิจขนาดย่อม จัดตลาดกลางร้านค้าชุมชน ศูนย์จำหน่าย ให้เกษตรกรกลุ่มอาชีพ นำสินค้ามาจำหน่ายและพัฒนาเศรษฐกิจในทุกรูปแบบเพื่อสร้างให้ชุมชนเข้มแข็ง

๒. รณรงค์ ให้ปลูกผักสวนครัวทุกหลังคาเรือน
๓. จัดทำบัญชีครัวเรือน เพื่อรู้จักประมาณตนกับรายได้ที่รับ
๔. สนับสนุนการดำเนินงานเศรษฐกิจพอเพียงในตำบล
๕. ลดต้นทุนการผลิตพืชผลทางการเกษตรประเภทนั้นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความแปรปรวนทาง

ด้านเศรษฐกิจ

๑. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การช่วยเหลือ
๒. อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิต
๓. ส่งเสริมการทำปุ๋ยชีวภาพต่าง ๆ ฯลฯ
๔. สนับสนุนกลุ่มผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี/ผลิตข้าวพันธุ์ดี
๕. ส่งเสริมการปรับปรุงดิน

๖. ด้านประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

สาเหตุและปัญหา

๑. ประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่น ได้รับความสนใจน้อยมาก

แนวทางแก้ไขปัญหา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดงานประเพณีในท้องถิ่นให้มีสืบทอดอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ได้แก่ ลอยกระทง/ สงกรานต์/ทำบุญตักบาตรเทโว
๒. จัดอบรมเข้าค่ายธรรมะเยาวชน/ประชาชน/ผู้สูงอายุในพื้นที่
๓. พื้นฟูขนบธรรมเนียมดั้งเดิมให้เยาวชนรุ่นหลังได้รับรู้ และสร้างจิตสำนึกในการสืบทอดวัฒนธรรมต่อไป
๔. จัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการส่งเสริมทางด้านศาสนา/ประเพณีวัฒนธรรม/ส่งเสริมสถาบันพระมหากษัตริย์ เพื่อให้ทุกคนได้ตระหนักร่วมกัน และอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่ชนรุ่นหลังต่อไป
๕. พื้นฟู อบรม ทบสวนลูกเสือชาวบ้าน เพื่อสร้างความรักสามัคคีในชุมชน

๗. ด้านการเมือง การปกครอง

สาเหตุและปัญหา

๑. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ทำให้การดำรงชีวิตความเป็นอยู่รู้ไม่เท่าทันกันทำให้เสียเปรียบ เสียโอกาสในเรื่องต่างๆ
๒. ผู้นำชุมชนบางกลุ่มยังขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่

แนวทางแก้ไขปัญหา

๑. จัดอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
๒. จัดอบรมเพิ่มศักยภาพผู้นำชุมชนทุกกลุ่มองค์กรในพื้นที่ตำบลคลองกระปือ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันนี้ ความต้องการส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลจะเป็นในเรื่องการประกอบอาชีพ รายได้เพิ่มขึ้นในการดำรงชีพ ราคาพืชผลสินค้าทางการเกษตรในการประกอบอาชีพหลัก ให้มีผลผลิตเพิ่มมากขึ้น ราคาขายสูงขึ้น เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ซึ่งแนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๑ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๙-๒.๙ โดยมี ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ราคาน้ำมันที่ทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง หรือไม่ปรับขึ้นมากนัก ค่าเงินบาทที่อ่อนค่าลง เป็นผลดีต่อการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของไทย นอกจากนี้ การดำเนินนโยบายด้านการเกษตรต่าง ๆ ของภาครัฐ อาทิ การลดต้นทุนการผลิต ระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เขตเกษตรเศรษฐกิจ (zoning) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (National Single Window: NSW) รวมถึงการพัฒนาแหล่งน้ำและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง จะช่วยสนับสนุนให้ การผลิตสินค้าเกษตรมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มชะลอตัวลง โดยเฉพาะประเทศจีนซึ่งเป็นคู่ค้าที่สำคัญ อาจทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของไทยชะลอตัวลง และส่งผลกระทบต่อเนื่องมาจากการผลิตและ ราคาสินค้าเกษตรในประเทศด้วย และมีการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชาและบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

- ๑.การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
- ๒.การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
- ๓.การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระป๋องได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้ จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้น จะต้องมีการเตรียมพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และปรับเปลี่ยนทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อให้ประชาชนซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางพัฒนาได้รับประโยชน์สุขได้อย่างแท้จริง

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	อบต. คลองกระป้อ
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน		
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	อบต. คลองกระป้อ
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ด้านบริหารงานทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักปลัด	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
๔	ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	ด้านบริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารทั่วไป	สำนักปลัด, กองคลัง, กองการศึกษา	อบต. คลองกระป้อ
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองคลัง	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
		ด้านการดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง		
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน		
๕	ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด อบต.	อบต. คลองกระป้อ
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๓ ด้าน	๙ แผนงาน	๔ สำนัก/กอง	

